Nr. 262. **Piątek, 17 Listopada 1893.** **Rok 83.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 38.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany" dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej" kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył nadać najmiłościwiej:

Generałowi kawaleryi Ludwikowi księciu Windisch-Graetzowi, komendantowi XI korpusu i głównodowodzącemu generałowi we Lwowie;

Admirałowi Maksymilianowi baronowi Daublebsky-Sterneck zu Ehrenstein, komendantowi marynarki i szefowi sekcyi marynarki w Ministerstwie wojny i

Generałowi broni Wilhelmowi baronowi Reinländerowi, komendantowi III korpusu i głównodowodzącemu generałowi w Gracu, w ponownem uznaniu ich znakomitej służby na dotychczasowem stanowisku, wielką wstęgę orderu Leopolda z uwolnieniem od taksy, dwom pierwszym z dekoracyą wojskową krzyża kawalerskiego.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odręcznem z dnia 11 listopada b. r. zamianować najmiłościwiej tajnego radcę, Ministra pozasłużbowego dr. Pawła br. Frankenthurn-Gautscha, kuratorem Akademii Terezyańskiej.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 5 listopada b. r. zamianować najmiłościwiej wychowańców c. k. Akademii Terezyańskiej Feliksa hr. Romera i Jana Moszyńskiego ces i król. paziami.

Pan Minister sprawiedliwości przeniósł adjunktów sądu powiatowego: dr. Jana Chomickiego z Żurawna do Horodenki i Henryka Kapiszewskiego z Turki do Niżankowiec, tudzież nadał adjunktowi sądu powiatowego Hipolitowi Fedorowiczowi w Zaleszczykach, posadę adjunkta sądu powiatowego w okręgu wyższego sądu krajowego we Lwowie, bez oznaczenia miejsca urzędowania.

Dalej zamianował adjunktami sądowymi, adjunktów sądów powiatowych: Emila Sochockiego w Niżankowicach dla Złoczowa, Jonasza Sokala w Buczaczu dla Stanisławowa i Michała Nieświatowskiego z okręgu wyższego sądu krajowego we Lwowie, dla Przemyśla.

Następnie zamianował adjunktami sądu powiatowego auskultantów: Karola Zulaufa dla Żurawna, Stanisława Brodowicza dla Kut, Ignacego Krasowskiego dla Turki, Kazimierza Konstantego Angermanna dla okręgu wyższego sądu krajowego we Lwowie, Maryana Rastawieckiego dla Rohatyna, Pawła Bilińskiego dla Buczacza, Józefa Cieleckiego dla Zaleszczyk, Juwenala Turek-Niewiadomskiego dla okręgu wyższego sądu krajowego we Lwowie, Wilhelma Lubicha dla Jaworowa i Aleksandra Łysiaka dla Sądowej Wiszni.

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że zarządzona na żądanie c. k. generalnej Dyrekcyi austr. kolei państwowych z dnia 2 listopada 1893 l. 126.631 komisya reambulacyjna wraz z rozprawą ekspropryacyjną z powodu projektowanego rozszerzenia stacyi kolei w Przemyślu, odbędzie się dnia 6 grudnia 1893.

Wykazy gruntów zająć się mających wyłożone będą wraz z odnośnymi planami, stosownie do §. 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878 Dz. u. p. nr. 30 w magistracie w Przemyślu przez 14 dni do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być muszą w ciągu powyższych 14 dni w c. k. Starostwie w Przemyślu lub też przy komisyi na miejscu.

Zarzuty spóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 16 listopada.

Dzieje cywilizacyi, historya rozwoju społeczeństw i narodów, dostarczają poddostatkiem przykładów, iż nieraz myśli wielkie, myśli czy idoje zbawcze, przychodzą na świat wśród cierpień ludzkości, i zdarzeniom strasznym, objawom i faktom nawskróś naturą ludzką wstrząsającym, zawdzięczają swoje powstanie.— Idea miłości bliźniego i poświęcania siebie dla drugich, spłynęła z Krzyżu; krew męczenników była dla niej żyźną glebą, a prześladowania Nerona lub Dyoklecyana ożywczym promieniem słońca. Idea wolności zabłysła narodom wśród krwi rozlewu i burz rewolucyi, a świeciła im jak gwiazda przewodnia ponad zgliszczami i zniszczeniem walk domowych czy politycznych. To też i teraz, przy końcu XIX stulecia, tak strasznych trzeba wypadków, jak ów przed tygodniem dokonany w Barcelonie zamach dynamitowy w teatrze *Liceo*, zamach dokonany na niewinnych ofiarach, aby poczęło budzić się ogólne poczucie, że społeczeństwo, że ludzkość ma prawo i jest nawet obowiązaną łączyć się do wspólnej akcyi, by zapewnić sobie bezpieczeństwo a stłumić tę hydrę stugłową, tego wroga wszystkich praw boskich i ludzkich, ten wytwór nowożytnych czasów, tak przeciwny ludzkiej naturze, jakim jest — anarchia.

Ofiary zamachu anarchistów w teatrze Barcelony, poległy jako męczennicy dzisiejszego porządku społecznego, który zgraja wyrzutków społeczeństwa chciałaby w jednej chwili obalić, zniszczyć do szczętu, nie zmienić nawet, ale zburzyć, zdruzgotać. Zbrodnia ta urąga wszystkim pojęciom ludzkim o winie i niewinności, o prawie i bezprawiu; jestto ostatnie słowo w szeregu tych występków, w których człowiek-przestępca zatraca charakter człowieczy a zniża się do rzędu zwierzęcia. Miała ona być odwetem ze strony rycerzy przewrotu za śmierć anarchisty Pallasa, który cisnął bombę pod nogi marszałka Hiszpanii, generała Martineza Camposa: miała być odpowiedzią morderców na wymierzenie sprawiedliwości zbrodniarzowi, a jest nową, potworną zbrodnią, popełnioną na niewinnych zupełnie, popełnioną przez Hiszpanów jakby dla ironii w chwili, gdy całą Hiszpanię obejmuje ruch narodowy, prący do wojny z Maurami, tak silny, jakiego od bohaterskiej walki Hiszpanów z Francuzami i z ich wrogiem dziedzicznym: z Maurami w r. 1859, w wieku tym nie widziano na pirenejskim półwyspie. — Rządy i państwa walczyły i walczą wprawdzie z anarchią, ale dotychczasowa ich walka z tym wrogiem dzisiejszego porządku społecznego, nie odniosła należyte-

---

3)

Z DZIEJÓW TEATRU W POLSCE
XVI i XVII wieku.

(Dr. Stanisław Windakiewicz: „Pierwsze kompanie aktorów w Polsce." W Krakowie, 1893. — Tenże: „Teatr Władysława IV," 1633 — 1648. W Krakowie 1893. — Mikołaja z Wilkowiecka „Historya o chwalebnem Zmartwychwstaniu Pańskim." Wydawn. Akademii Umiejętności. Biblioteka pis. polskich. Kraków, 1893).

I.

(Ciąg dalszy).

Nim jednak ten pierwiastek naturalności i postulat prawdy, z życia przeniesionej, zapanował w naszej sztuce, i zanim ta sztuka swojska znalazła stałe schronienie w poświęconych dla niej wyłącznie gmachach i wierną służbę w stałych kompaniach aktorskich, — upłynąć miało jeszcze dużo czasu. Po połowę XVIII wieku trwa ta tułaczka sztuki scenicznej i jej adeptów, studentów, którzy na usługach swej chlebodawczyni biedują. Dr. Windakiewicz kreśli w ostatnich ustępach swego cennego artykułu obraz tej ostatecznej nędzy, „mizeryi szkolnej" i innych wrogich czynników, z jakimi mieli do walczenia pierwsi aktorowie polscy, a które musiały im dolegać tem bardziej, że w ich osobach łączyli się nieraz wykonawcy — z autorami. Nie ulega bowiem (zdaniem dr. Windakiewicza) wątpliwości, że rybałci sami, a więc studenci, pochodzący z klas niższych, z ludu, byli także twórcami wystawianych przez siebie dziełek scenicznych. „Widzimy więc," — konkluduje nasz autor — „że warstwa, która niegdyś stworzyła tę bujną i niesłychanie oryginalną komedyę ludową, gdy się stosunki zmieniły, uscenizowała swe uczucia i marzenia i nadała im zupełnie dotykalne kształty dramatyczne. Jestto istotnie jedyny element twórczy w dawnym teatrze polskim, którego wpływ szeroko rozlał się po obszarze Rzeczypospolitej i wydał wertepy ukraińskie i szopkę krakowską i do dziś dnia jeszcze wśród ludu naszego żyje."

Autor, który stwierdza (jak już zaznaczyliśmy), że pierwsze kompanie aktorskie powstały pod wpływem ustalonych w XVI wieku reprezentacyj passyjnych w głośnych miejscach odpustowych, uznał całkiem słusznie za właściwe przystąpić przedewszystkiem do wydawnictwa najstarszych znanych tekstów onych misteryów. Dał nam na razie przedruk „Historyi o Zmartwychwstaniu Pańskiem" Mikołaja z Wilkowiecka — utworu, znanego już oddawna i badanego przez historyków naszej literatury (mianowicie przez Nehringa), ale nieznanego wcale w tej formie, w jakiej utwór ten grywano w XVI wieku. Dotychczas bowiem posługiwano się przedrukami i tekstami rękopiśmiennymi późniejszymi, bo pochodzącymi z XVII i XVIII wieku, zapominając, a raczej nie wiedząc o tem, że przechował się do naszych czasów tekst o wiele wcześniejszy, bo spisany i wydany drukiem jeszcze w XVI wieku. Ponieważ późniejsze teksty nie są jednobrzmiące, lecz zachodzą między nimi częste różnice tak w treści, jak co do formy, powstałe w skutek przeróbek i dodatków wydawców czy też reżyserów przedstawień passyjnych, przeto, rzecz prosta, nie mogły one dać wiernego wyobrażenia o tem, jak wyglądał pierwotny utwór, wystawiany w XVI wieku. Brak ten zapełnił dr. Windakiewicz niniejszem wydaniem najdawniejszego tekstu wedle rzadkiego druku, nie opatrzonego wprawdzie datą, ale pochodzącego z pewnością z drugiej połowy XVI wieku (jedyny egzemplarz w bibliotece kórnickiej), bo autor tego, O. Mikołaja z Wilkowiecka, którego skromna zresztą działalność literacka przypada na czas między rok 1577 a 1584 (wydał parę dziełek treści religijnej, oznaczonych datami). Są wskazówki, że to właśnie opracowanie tekstu passyjnego, dokonane przez kaznodzieję i zakonnika częstochowskiego, miało wielkie powodzenie w Polsce i że się niem posługiwano, zwłaszcza w Częstochowie, aż do drugiej połowy XVIII wieku. Zasadnicza treść zaczerpnięta została z konkordancyj czterech ewangelii, niektóre nadto epizody dorobione na podstawie wytworzonych na zachodzie uzupełniających opowieści. Dr. Windakiewicz wskazuje mianowicie na pokrewieństwo polskiego utworu z francuskim Arnolfa Grebena z roku 1452 („*Mystère de la Passion*") i z widowiskami niemieckiemi „*De resurrectione*" (1464) i „*Das Leben Jesu*," mniej więcej współczesnem. „Wynika z tego," — są słowa wydawcy — „że tekst polski oparł się omal nie w całości na źródłach zachodnio-europejskich; a jeśli co za naszą własność duchową uważać możemy, to chyba wcale oryginalne ujęcie treści, dalej następstwo scen, rozkład pieśni i wynikający ztąd efekt sceniczny, w końcu i przedewszystkiem — język." Wyrobiona forma języka, jednolitość i ogładzenie całości wskazuje, że opracowanie O. Mikołaja nie było pierwszą próbą stworzenia tekstu tego widowiska passyjnego w Polsce, lecz musiało mieć za sobą jakieś próby wcześniejsze. Streszczenie samego utworu, co prawda wedle zmienionego nieco tekstu z XVII wieku, podał już w artykule o „Początkach poezyi dramatycznej w Polsce" p. Nehring; nie wchodząc więc w szczegóły znanej treści, zaznaczymy tylko, że tekst, wydany przez dr. Windakiewicza, różni się od późniejszych przedewszystkiem tem, że pisany jest wierszem ośmiozgłoskowym, a nie jedenastozgłoskowym, jak tamte.

II.

Na całkiem inną widownię przenosi nas dr. Windakiewicz w drugim artykule swego pióra p. t. „Teatr Władysława IV", nie odchodząc mimo to od swego założenia, którem jest odtworzenie dziejów naszej sceny w całej ich pełni.

„Ażeby rozwikłać historyę dawnego teatru w Polsce", — wykłada na wstępie — „należy postępować podwójną drogą t. j. rzucać ustawicznie pomosty pomiędzy objawami życia teatralnego w Polsce a za granicą i równocześnie wszystkie fakta ujmować w jedną organiczną i żyjącą dla siebie całość". Rybałt i frant — to aktorzy nawskróś ludowi, którzy mogli wytworzyć publiczności o bardzo skromnych potrzebach estetycznych; wyższej sztuki stworzyć ani podtrzymać nie mogli. Teatr o bardziej podniosłych aspiracyach artystycznych wyrobił się w Polsce pod wpływem wzorów obcych, głównie zaś teatru francuskiego. Zanim jednak dla tego ostatniego znalazł się w Polsce grunt podatny, trzeba było pewnych pośrednich, przygotowawczych czynników, któreby ten grunt odpowiednio przerobiły i użyźniły. W tej pracy przygotowawczej bardzo ważną odegrały rolę zagraniczne trupe aktorskie, nawiedzające stołeczne miasta polskie i grywające w nich przez czas dłuższy, a więc obznajamiające nasze społeczeństwo z gotowa sztuką zagraniczną. Po kolei zjeżdżały do Polski trupy aktorów angielskich, francuskich, włoskich i niemieckich. Dr. Windakiewicz zapoznaje nas na razie z działalnością samej trupy włoskiej, która bawiła przy dworze Władysława IV przez lat piętnaście t. j. od r. 1633 do r. 1648, powołana i utrzymywana przez samego króla, a dawała przedstawienia, przeważnie skombinowane z muzyką i śpiewem, więc opery, balety i intermedya, a ponadto i bez towarzystwa muzyki komedyjki niższej miary, zbliżone do dzisiejszych ludowych fars włoskich.

Pierwsza próba wystawienia opery włoskiej w Polsce przypada, o ile wiadomo, na rok 1628; ale była to prawdopodobnie próba odosobniona. Dopiero gdy Władysław IV na

go skutku. Straszne zbrodnie anarchistów, popełniane w latach ostatnich w Paryżu, Belgii, Włoszech, Hiszpanii, dowodzą tego wymownie. Przyczyna tej bezużyteczności dotychczasowych zabiegów przeciw anarchii tkwić zdaje się w tem, iż nie walczono dotąd z anarchią — własną jej bronią. Państwo każde występowało dotychczas przeciw anarchistom na własną rękę, anarchia tymczasem jest międzynarodowym objawem i tylko wspólna, równoczesna, zdecydowana akcya wszystkich państw cywilizowanych, zdoła ją stłumić, obalić; w przeciwnym bowiem razie anarchiści ścigani skutecznie w jednem państwie, przenosić się będą tylko do drugiego i z tamtąd będą dalej szerzyć swoją zgubną działalność.

Teraz, po strasznym zamachu w Barcelonie, budzi się istotnie w społeczeństwach europejskich myśl skoncentrowania rozproszonej dotychczas akcyi przeciw anarchistom. Myśl taką poruszył jeden z wybitniejszych mężów demokratycznej Szwajcaryi, były prezydent rządu kantonowego, Ziegler, a dzienniki europejskie, nawet koła polityczne we Francyi, zatrudniają się pilnie kwestyą, czy nie dałoby się osiągnąć międzynarodowego porozumienia co do represaliów przeciw anarchistom, którzy w liberalnych ustawach niektórych państw, jak zwłaszcza właśnie Francyi, Szwajcaryi, Anglii lub Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej, znajdują potężną dla swoich potwornych robót ochronę. Potrzebaby odebrać im to prawo azylu, jakie mają u narodów ucywilizowanych przestępcy polityczni, a potrzebaby dla tego, ponieważ zbrodnie anarchistów nie są bynajmniej zbrodniami politycznemi. Potrzebaby dalej propagandę anarchistyczną tłumić słowem i czynem a także nie pozwolić rozszerzać publikacyj anarchistycznych, które są moralnymi sprawcami owych potwornych zbrodni, a Ravacholów lub Pallasów umieją przejąć myślą, iż działają oni w imię jakichś idei! Zapewne, daleko jeszcze do tego, by te postulaty mogły być spełnione, tak straszna jednak zbrodnia, jak ów zamach w Barcelonie, niezawodnie zbliży do rzeczywistości myśl, iż społeczeństwa, rządy i państwa muszą się wspólnie bronić przeciw niebezpieczeństwu, tkwiącemu w niepowstrzymanem szerzeniu się zasad anarchistycznych.

Zmiana gabinetu austryackiego.

Oświadczenie, jakie Prezes Ministrów ks. Windisch-Graetz złoży na posiedzeniu Izby deputowanych w dniu 23 b. m., przedstawiając jej nowy gabinet, jest obecnie przedmiotem narad w łonie Ministerstwa. W oświadczeniu tem, które obejmie w każdym razie program prac nowego Rządu, będzie zapowiedzianem także, wedle informacyi *Neue fr. Presse*, przedłożenie o reformie wyborczej. Wiadomość, jakoby Rząd myślał o cofnięciu projektu ustawy wyborczej hr. Taaffego, nie zdaje się być autentyczną. Rząd, pisze dalej wzmiankowany dziennik, zdecydował się wziąć pod obrady refo mę wyborczą, nie chce bowiem przez formalne cofnięcie projektu hr. Taaffego utwierdzać podejrzenia, jakoby mu szło poprostu tylko o usunięcie tego przedmiotu bez postawienia czegoś innego w jego miejsce. W kołach parlamentarnych oczekują, że w deklaracyi ks. Windisch-Graetza będzie znajdowało się także oświadczenie w sprawie zatrzymania nadal stanu wyjątkowego w Pradze i jej okolicy.

Towarzystwo ekonomistów austryackich upoważniło na ostatniem zebraniu swego prezydenta, aby złożył życzenia dr. Plenerowi z powodu nominacyi tegoż na Ministra i, jako zasłużonemu członkowi wydziału Towarzystwa, wyraził w imieniu całego Towarzystwa uznanie za dotychczasową tak pożyteczną działalność na polu ekonomicznem.

Teraz, gdy Austrya posiada już nowe Ministerstwo, można podnieść i dowieść faktami — piszą z Wiednia do *Czasu* — że przynajmniej od 26 lat żaden gabinet austryacki nie został złożony w tak krótkim czasie, jak gabinet ks. Alfreda Windisch-Graetza. Jeżeli ten tydzień, od 4 listopada, kiedy książę w Budapeszcie otrzymał od Monarchy zaszczytne polecenie złożenia gabinetu, do 11 listopada, gdy Najj. Pan zatwierdził przedstawioną przez księcia listę członków Ministerstwa, wydawał się tak długim, pochodzi to jedynie ztąd, że formacya gabinetu odbywała się teraz przy podniesionej kurtynie, gdy zwykle odbywa się ona po za kulisami. Tym razem wszelkie, najdrobniejsze zajścia na szczupłej przestrzeni pomiędzy zamkiem cesarskim, parlamentem i pałacykiem księcia Windisch-Graetza, każda wizyta i każda konferencya tworzyły podstawę mniej lub więcej fantastycznych biuletynów. Przy dawniejszych przesileniach te przygotowania odbywały się po cichu, czasem wręcz potajemnie, ale trwały znacznie dłużej i najczęściej też trzeba było przezwyciężyć o wiele poważniejsze przeszkody.

I tak n. p., kiedy 30go grudnia 1867 pojawił się gabinet ks. Karola Auersperga, niewtajemniczeni nie domyślali się, jak długo i z jakim mozołem pracowano nad jego złożeniem. Dopiero pośmiertne pamiętniki hr. Beusta pozwoliły nam zajrzeć za kulisy. Dowiedzieliśmy się zatem, że już w kwietniu owego roku kanclerz rozpoczął prace około złożenia gabinetu, ofiarując tekę p. Herbstowi. Nie łatwo też przyszło skłonić hr. Alfreda Potockiego i hr. Taaffego do wstąpienia do gabinetu. Słowem, prace te trwały około dziewięciu miesięcy.

Także złożenie gabinetu ks. Adolfa Auersperga w roku 1876 wymagało wiele czasu. Gabinet hr. Hohenwarta podał się do dymisyi 21 października r. 1876. Dopiero 28 listopada powstał nowy gabinet, a podczas całomiesięcznej pauzy rządy sprawował gabinet tymczasowy, złożony z szefów sekcyj. Hr. Beust, a potem nowy minister spraw zagranicznych Andrassy, długo daremnie wysilali swój dowcip na wyszukanie nowego prezesa gabinetu, począwszy od barona Kellersperga, aż wreszcie skończyło się na ks. Auerspergu. Ileż to wtedy sprawiało trudności samo obsadzenie krzesła Ministra dla Galicyi, ofiarowanego najprzód hr. L. Wodzickiemu, a opróżnionego potem aż do wstąpienia p. Ziemiałkowskiego.

Wreszcie gabinet koalicyjny hr. Taaffego z r. 1879, w którym zasiadało 3 członków niemieckiej lewicy (Stremayr, bar. Korb i Horst) nie powstał odrazu. Hr. Taaffe, wstąpiwszy do tymczasowego gabinetu 15go lutego r. 1879, już wtedy miał polecenie złożenia nowego gabinetu. Przypuśćmy, że stanowczo do tej pracy zabrał się dopiero po ukończeniu wyborów, a więc 20go czerwca, to zawsze nowy gabinet, mianowany 12 sierpnia, składał przez 6 tygodni. Tylko, że to odbywało się w naściślejszym sekrecie i dlatego potem ten gabinet sprawiał wrażenie niespodzianki

Te fakta z dziejów austryackich przesileń gabinetowych dostatecznie świadczą, że ks. Windisch-Graetz, który przed 23 października, to jest przed znaną deklaracyą hr. Taaffego o ustawie wyborczej, nie mógł się ani domyślać, jakie go czeka zadanie, i który dopiero 3 listopada miał pierwsze posłuchanie u Monarchy, wywiązał się ze swego zadania w krótszym czasie, niż jego poprzednicy.

Korespondent uważa za potrzebne podnieść to wszystko dla tego, aby z błędnego mniemania, że złożenie nowego gabinetu trwało rzekomo nadzwyczaj długo, nie wyprowadzać też błędnych wniosków o jego ewentualnej trwałości. Pośród tego gabinetu na prawdę nie był trudniejszy od innych.

Sprawy parlamentarne.

Kancelarya Izby poselskiej rozesłała już porządek dzienny obrad posiedzenia w d. 23 b. m. Porządek ten zawiera: 1. Dalszy ciąg pierwszego czytania projektu reformy wyborczej, wniesionego przez dawny Rząd i odnośnych wniosków z inicyatywy poselskiej. 2. Sprawozdanie komisyi o przywilejach i w sprawie projektu rządowego co do zmiany art. XVI. związku celnego i handlowego z Węgrami oraz w sprawie wniosku dep. Exnera i towarzyszy. 3. Sprawozdanie komisyi budżetowej o projekcie rządowym względem za... u dla marynarki handlowej. 4. Sprawozdanie komisyi przemysłowej o projekcie ustawy co do rozszerzenia ubezpieczenia od wypadków.

Bezpośrednio po zebraniu się Izby dep. podejmie na nowo prace komisya dla rozporządzeń wyjątkowych i, o ile się zdaje, przyspieszy je w ten sposób, aby mogła jak najrychlej przedłożyć swe wnioski pełnej Izbie.

Skutkiem mianowania p. dr. Madeyskiego Ministrem, Izba dep. będzie musiała uskutecznić wybór drugiego swojego wiceprezydenta. *Presse* dowiaduje się, że większość Koła polskiego chce popierać kandydaturę p. Dawida Abrahamowicza.

Organ Staroczechów *Morawska Orlic* zaprzecza doniesieniu dzienników, jakoby dr. Rieger konferował ostatnimi czasy z dr. Sromem w sprawie nakłonienia Czechów morawskich do opozycyi przeciw nowemu Ministerstwu. Wiadomość ta jest nieprawdziwa — pisze przytoczony dziennik — albowiem jeszcze przed utworzeniem gabinetu ks. Windischgraetza zapadła uchwała, że w razie, gdyby w nowem Ministerstwie mieli się znaleźć przedstawiciele zjednoczonej lewicy niemieckiej, Czesi morawscy mają zająć wobec niego opozycyjne stanowisko. Dr. Rieger przeto nie potrzebował odbywać w tym przedmiocie konferencyi.

Zbrodnia anarchistów w Barcelonie.

(Zamach anarchistyczny w teatrze Barcelony. — Katastrofa w Santander).

Jeden z naocznych świadków potwornego zamachu anarchistów w *Teatro Liceo* w Barcelonie, popełnionego w d. 7 b. m., opisuje straszną tę scenę w sposób następujący:

Dawano „Wilhelma Tella." Śpiewak Rawner, zaangażowany na sezon jesienny i karnawałowy, debiutował w roli Arnolda. Otwarcie sezonu w *Teatro Liceo* jest zawsze ważnem zdarzeniem dla mieszkańców Barcelony, — to też cała inteligencya miasta zapełniła i tym razem salę, jedną z największych w całej Europie. Sala ta mieści 780 siedzeń w parkiecie, tudzież pięć galeryj, z których trzy pierwsze zapełniają loże czwartą krzesła numerowane a piątą siedzenia numerowane. Cała sala była zupełnie wyprzedana i przedstawiała wspaniały widok, na który składały się piękne sztukaterye i ozdoby oświetlonej wspaniale widowni, eleganckie towarzystwo, pełne ognia oczy Hiszpanek, śliczne, balowe, przeźroczyste ich stroje, przepyszne drogie kamienie, połyskujące w ich uszach lub włosach, a wreszcie ciemne fraki i barwne uniformy oficerów hiszpańskich. Całą salę napełniała pachnąca atmosfera kwiatów i perfum drogocennych, stanowiąca silny kontrast z drobnym deszczem, i wilgotną atmosferą na dworze. Do widoku sali nastrajała się scena; z efektem wspaniałych dekoracyj, rywalizowała doskonała gra artystów. I na scenie i w widowni panował nastrój niemal uroczysty, pełen elegancyi i świetności. W tem, w obupólnem rozumieniu się artystów i widzów sposób, minął akt pierwszy. — Rozpoczyna się akt drugi; Matylda śpiewa swą aryę, następnie duet z Arnoldem wreszcie ten zostaje sam na scenie, a przychodzą doń Walter i Tell, i śpiewają wspaniały tercet. Zaledwie odśpiewano pierwsze recitatiwy, gdy nagle słychać silną detonacyę; nie za silną znowu, — ot,

---

tron wstąpił, przyszło do urzeczywistnienia dawno przezeń żywionych, bo nabytych jeszcze w ciągu podróży po Europie (w latach 1624 — 5) upodobań do teatru włoskiego. Staraniem jego uformowana została w Warszawie trupa nadworna, złożona z doskonałych śpiewaków i aktorów włoskich, sprowadzonych zapewne z Florencyi. Muzyków sprowadzać nie potrzebowano: już bowiem za Zygmunta III posiadał dwór doskonałą kapelę t. zw. Świętojańską, której dyrektorem był przez 20 lat (1605 — 1625) Asprilio Pacelli, jeden z głośniejszych organistów współczesnych. Dosyć było orkiestrę tę uzupełnić i znaleść dlań po śmierci Pacellego nowego kapelmistrza. Maciej Sacchi, objąwszy dyrekcyę, nie zawiódł oczekiwań króla, gdy postawił kapelę swoją na równi z najlepszemi europejskiemi. Znane są także nazwiska kilku wybitniejszych aktorów: największego rozgłosu używała primadonna, Margherita Catanea, tytułowana „cantatrice della Regina". Siły całej trupy musiały być znaczne, gdyż niektóre grywane przez nią sztuki wymagały udziału co najmniej 30 do 50 osób. Zrazu dawano przedstawienia w teatrach drewnianych, na czas jakiś okolicznościowo wznoszonych; w r. 1637 znaleziono dla nich stałą arenę w osobnej sali na pierwszem piętrze pałacu królewskiego. Sala miała prócz sceny loże, oddział honorowy z siedzeniami dla króla, jego rodziny i gości, — i parter, odgrodzony od tamtego oddziału baryerą, dla zwyczajnej publiczności. Scena dosyć wąska była urządzona tak, aby mogła pomieścić głębokie perspektywy. Maszyneryą jej i dekoracyą kierował Agostino Locci, architekt królewski.

Wśród rozmaitych rodzajów produkcyj, jakie składały się na repertuar trupy włoskiej w Polsce, pierwsze miejsce zajmowała opera. Polska najwcześniej z pomiędzy krajów zaalpejskich posiadała tę nowość u siebie. W czasie od r. 1635 do 1648 dano takich produkcyj operowych — o ile wiadomo — co najmniej jedenaście. Pierwszą, najwcześniej odegraną, była „Giuditta", wystawiona 4 maja r. 1635: widowisko, treścią i nastrojem przypominające jeszcze dawne misterya. Ale po niej nastąpiły opery bez porównania lepsze i zlachetniejsze a przez to szczególnej uwagi godne, że noszące na sobie przeważnie wspólne piętno jednego twórczego talentu. Układał je bowiem, jeśli nie wszystkie, to po większej części *Virgilio Puccitelli* z Marchii Ankonitańskiej, śpiewak sopranowy, który przybył do Polski przed zimą r. 1635 i od razu w nadwornym teatrze warszawskim zapanował jako autor włoskich librettów, pomysłowy reżyser i rutynowany aktor. „Libretta Puccitellego — powiada dr. Windakiewicz — są przejrzyste, niebardzo poetyczne, ale nigdy płaskie; kanzony i madrygały sypie jak z rękawa, jest dosyć równy w twórczości i pomysły ma na zawołanie, jak to zresztą na poetę teatralnego przystało. Lubi on tylko miłosne zawikłania; zwątpienia i rozkosze miłości z lubością na scenie przedstawia; jest zmysłowy, widocznie przeradza i tem niektóre osobistości do siebie zraża, ale królowi tem bardziej się podobał, który go do wielkiej poufałości przypuszcza i robi wreszcie swoim sekretarzem" Autor płodny, utworzył on 6 oper przeznaczonych wyłącznie dla sceny warszawskiej, dla których treść czerpał przeważnie z mitologii starożytnej lub z innych fantastycznych źródeł, sięgając wyjątkowo do tematów mistyczno-religijnych chrześcijańskich.

O muzyce, którą podkładano pod te libretta, nie wiele wobec braku partytur, można powiedzieć. Są wskazówki, że były to zazwyczaj „recitativa", to jest, że deklamowano je głosem śpiewanym przy towarzyszeniu basu stałego na klawicymbale. Trafiały się w każdej operze nadto jeden lub dwa śpiewy solowe na jeden akt, dalej duety i tercety; wreszcie regularnie raz przynajmniej w jednym akcie wprowadzano chóry. Ensemblów większych jeszcze się nie spotyka. Dr. Windakiewicz stawia przypuszczenie, że Puccitelli, albo kto inny z kompozytorów nadwornych przerabiał partytury głośniejszych włoskich kompozytorów i zastosowywał je do nowych pomysłów.

Z sześciu oper Puccitellego, o jakich znalazły się wiadomości, nie wszystkie udało się odszukać naszemu autorowi. Libretta czterech, wydane drukiem w XVIIgo wieku, miał pod ręką: z dwóch pozostałych jedne zna ze streszczenia, drugą tylko z tytułu. Znanem ze streszczenia jest mianowicie libretto opery *Amor e Psiche*, danej w Gdańsku dnia 15 lutego r. 1646 na cześć przybyłej właśnie z Francyi królowej Maryi Ludwiki. Przedstawienie to zrobiło wielkie wrażenie na wychowanej najświetniejszego dworu europejskiego; zapytana, wyznała kanclerzowi lit. Radziwiłłowi, że nic podobnego i podziwienia godniejszego nie widziała ani w Paryżu ani gdzieindziej*).

Najwcześniejszy w całości zachowany tekst — to libretto opery: *Il ratto d'Elena*, wystawionej w sierpniu r. 1636 w Wilnie, a osnutej — jak łatwo z tytułu wyrozumieć — na tle romansu Parysa z żoną Menelausa. W szeregu scen monotonnie lirycznych korzystnie wyróżnia się kulminacyjny epizod wyznań miłośnych, opracowany przez autora z drobiazgową starannością w sposób pochlebiający zmysłom widza.

Mało życia jest także w drugiej, z motywów Owidiuszowskich zaczerpniętej operze p. t. „Narciso transformato", która ukazała się na scenie w r. 1638, a której treść cała spoczywa na kontraście uczuć t. j. miłości zakochanego Echa do ciągle obojętnego Narcyza. Jednostajny nastrój utworu urozmaicają nieco chóry; zwłaszcza chór myśliwych w akcie drugim i końcowy nimf i pasterzów w akcie 4-tym.

W późniejszych operach Puccitellego widać jednak postęp: pewien postęp mianowicie romantycznej wyobraźni, przetwarzającej sytuacye i nadającej im więcej energii przez wprowadzenie w libretta głębszych, efektowniejszych dramatycznych motywów. Treść staje się bardziej przejrzysta, akty więcej spoistymi, kontrasty scen wypuklejszymi. Opera „Armida abbandonata", wystawiona w karnawale r. 1641 nosi na sobie poniekąd piętno Tassowskiej wyobraźni. Przedmiotem jej romans rycerza Rinalda uwikłanego w sieci wielkiej czarodziejki Armidy, z której więzów wyzwalają bohatera rycerze wojska krzyżowego. W scenie kulminacyjnej obdarza Armida kochanka swego pocałunkiem: pierwszy to może pocałunek, jaki widziano na polskiej scenie. Chwila rozstania Rinalda i Armidy jest jedną z najefektywniejszych, na jakie się zdobył Puccitelli: odzywa się w niej siła namiętności i rozpaczy, jakiejby się nikt nie spodziewał po tym idyllicznym autorze.

(Dokończenie nastąpi)

Dr. Wiktor Czermak.

*) Jesteśmy w możności dodania do wiadomości, zebranych przez dr. Windakiewicza, jednego jeszcze szczegółu. Znany nam jest mianowicie list samejże Maryi Ludwiki, pisany do kard. Mazzariniego bezpośrednio po przedstawieniu, gdzie królowa tak określa swoje wrażenia: *„J'ai l'esprit si plein d'une comédie que je viens de voir que je ne crois pas vous pouvoir entretenir d'autre chose Je n'ai jamais rien vu de si beau et je ne me resoudrais à cette heure qu'avec peine de voir les Françaises et les Italiennes de l'ordinaire. Ce divertissement a duré cinq heures et il ne m'a pas semblé y être un moment. La musique y était excellente et les machines si surprenantes qu'en vérité j'etais ravie Il y a eu surtout trois cordeliers et un jacopin qui ont fait des merveilles..."* (Teka Lukasa III, w bibl. Ossol., k. 128, odpis z oryg., datowanego *De Danzik, le 15 Fevrier 1646*).

jakby huk wielkokalibrowego pistoletu. Bronzowa chmura dymu wznosi się po nad prawą stroną parkietu, a równocześnie po tej samej stronie sali gasną światła. Na sekundę nastaje cisza; wszystkich oniemiło przerażenie i oburzenie. W następnej już jednak chwili, rozlegają się wołania o pomoc, jęki i krzyki bolesne, a publiczność w szalonym przestrachu rzuca się do wyjścia. Bomba ciśnięta z czwartej lub piątej galeryi, upadła na głowę jakiegoś pana, siedzącego w trzynastym rzędzie krzeseł, — i zrządziła straszne spustoszenie. Opowiadający (p. F. E.) stał za parkietem, naprzeciw sceny. W chwili eksplozyi, która nastąpiła na jakie dziesięć kroków przed nim, uczuł w skutek silnego prądu powietrza gwałtowne uderzenie w piersi i ból w lewej ręce, na której natychmiast pojawiła się czerwona plama, wielkości grochu; równocześnie porwał go napór uciekającej publiczności i wepchnął aż do westybulu. Wśród jęków i narzekań uciekali tamtędy poranieni mężczyźni i kobiety. Piekielna była to scena. Jakieś prześliczne dziewczę w białej toalecie wieczorkowej, a z twarzą zalaną krwią, stoi, jakby obłąkane na schodach, i łkając, — a nie wiedząc o tem, iż ma twarz draśniętą zaledwie — bolesnym głosem zawodzi, co ma począć z sobą, gdzie jej matka? i t. d. Podobnych scen bez liku. Pan F E., oprzytomniawszy z pierwszego przestrachu, napowrót wrócił do sali. Zdawał sobie już z tego sprawę, iż katastrofę wywołała bomba, — ale widząc tylu lekko rannych uciekających, myślał, iż spustoszenie eksplozyą zrządzone, było nieznaczne.

W sali jednak czekał go straszliwy widok. Flizy marmurowe krużganku, wiodącego do lóż, były zupełnie zalane krwią, a w parkiecie, pomiędzy zdruzgotanymi rzędami krzeseł nr. 11, 12, 13 i 14, leżeli mężczyźni i kobiety, z rozwartemi, okropnemi ranami, i z oderwanemi częściami ciała. Widać było kłąb trupów, rannych, poodrywanych części ciała, zbroczonych krwią koronek, aksamitów i jedwabiów. Jeden korpus męski pozbawiony był głowy: to ten nieszczęśliwy, na którego głowę spadła bomba. Wi ziano bombę na trzeciej galeryi, przelatującą po nad głowami widzów, tu siedzących; wzięli ją oni za upuszczoną nieostrożnie lornetę, i przechylali się ciekawie przez parapet, patrząc, komu też spadnie na głowę... Kilku widzów zastano w parkiecie nieżywych, w postawie siedzącej; śmierć dosięgła ich, zanim mieli czas podnieść się ze swoich siedzeń. Nieżywych już i umierających przeniesiono do *foyer* i tam ułożono na sofach; błękitny jedwab szeslongów i sof pokrył się natychmiast czerwienią krwi. Policya przeszukała tymczasem parkiet i znalazła na rąbku sukni jednej z zabitych kobiet, jeszcze jedną bombę. Była to kula żelazna, wielkości pięści, przetkana wielu połyskującemi, żółtemi sztabkami; sztabki te, to były palniki. Prawdopodobnie drugą tę bombę ciśnięto w chwili najwyższego zamięszania, już po eksplozyi, wywołanej przez pierwszą bombę. Na szczęście upadła na ciało kobiety, zabitej pierwszą eksplozyą, a tak wskutek niedostatecznie silnego uderzenia, nie eksplodowała. Jeden z komisarzy policyi podniósł bombę i zaniósł ją ostrożnie do westibulu, gdzie położył na sofie. Ponieważ wszyscy, którzy byli jeszcze obecni w teatrze, bali się teraz przejść koło owej sofy, musiano przeto otworzyć inne wyjście. Tymczasem przybył oddział żołnierzy sanitarnych i ci przenieśli zabitych i ciężko rannych na noszach do szpitala. Pomiędzy rannymi znajduje się siostra słynnej śpiewaczki Damerini, która w krótkim czasie miała właśnie wystąpić w teatrze *Liceo*, w „Hugenottach". Śpiewaczka sama, zajęta bardzo przedstawieniem, pochyliła się w siedzeniu swem naprzód i oparła o poprzedzający rząd krzeseł, — siostra jej natomiast i siedzący z drugiej strony nieznajomy, oparli się wygodnie o oparcie fotelu. Oboje zginęli, rażeni odłamkami bomby w głowę; śpiewaczkę uratowało jej pochylenie się naprzód.

Wszyscy dyrektorowie teatrów w Barcelonie — a jest ich tam siedm — otrzymali listy z pogróżkmi, to też sezon teatralny w tem tak ludnem i bogatem mieście hiszpańskiem, skończył się już niepowrotnie. Natychmiast, w teatrze, aresztowano trzech anarchistów: jednego Włocha, jednego Francuza i jednego Hiszpana. Włocha Saldiniego aresztowano w parkiecie. Znaleziono przy nim chustkę, która wyraźnie zdradzała ślady odcisków, pozostawionych przez palniki bomby. Prawdopodobnie korzystając z zamieszania, a widząc, że druga bomba nie eksplodowała, zbiegł on z galeryi na parkiet, by znaleźć tę bombę i spowodować jeszcze jej eksplozyę. Aresztowany, zachował zupełnie zimną krew i rzekł do aresztującego go urzędnika, że zna go bardzo dobrze, bo on to przecież aresztował go niewinnie w r. 1890. Ogólnie przypominają dziś groźne słowa anarchisty Pallasa, który, gdy podpisywał, że przyjmuje wyrok śmierci, wydany nań za zamach na Martineza Campos, zawołał: „Z moim wyrokiem, podpisuję także wyrok na was!"

Pomiędzy widzami znajdowała się rodzina marszałka Martineza Campos — ta jednak nie poniosła żadnego szwanku. Później znaleziono jeszcze pod rzędami krzeseł trzecią bombę, która na szczęście, podobnie jak druga, nie eksplodowała. Zabitych przez eksplozyę naliczono 23 osób, ciężko rannych 40, lżej rannych jest osób bardzo wiele. W Barcelonie, jak wiadomo, zarządzono natychmiast stan oblężenia i aresztowano około 150 anarchistów. Czy sprawców właściwych zdołają władze wykryć — najbliższy czas okaże.

KRONIKA

Lwów, 16 listopada.

— **W Rodzinie Najd. Arcyks. Karola Ludwika** zdarzył się w tych dniach radośny wypadek. Księżna Małgorzata-Zofia, najstarsza córka Najd. Arcyks. Karola Ludwika, małżonka księcia Albrechta Würtemberskiego, powiła w Stuttgarcie w dniu 14 b. m. szczęśliwie syna. Najd. Arcyksiężna Marya Teresa, matka księżnej Małgorzaty Zofii bawi w Stuttgarcie, dokąd natychmiast po otrzymaniu radośnej wiadomości udali się Najd. Arcyks. Karol Ludwik, oraz Najd. Arcyksiężna Marya Annuncyata i Elżbieta, siostry księżnej Małgorzaty Zofii.

(§) **Wydział krajowy** zamianował ukończonego słuchacza inżynieryi na Politechnice lwowskiej, Tadeusza Korasadowicza, elewem technicznym kraj. biura melioracyjnego.

(§) **Śledztwo dyscyplinarne**. W skutek odkrycia wielkich nieporządków w rachunkach miejskiego zakładu kontumacyjnego dla nierogacizny w mieście Białej, postanowił Wydział krajowy zarządzić likwidacyę tego zakładu. Również postanowił Wydział krajowy z powodu powyższych i wielu innych nieporządków zarządzić śledztwo dyscyplinarne przeciw burmistrzowi miasta Białej dr. Janowi Rosnerowi. Delegowany do przeprowadzenia śledztwa dyscyplinarnego radca Wydziału krajowego Józef Michalczewski, wyjechał do Białej.

(§) **Krajowy kurs dla dozorców melioracyjnych.** Wykłady na krajowym kursie praktycznym dla dozorców melioracyjnych, który rozpocznie się z dniem 1 grudnia r. b. poruczył Wydział krajowy następującym docentom:

1. Naukę języka polskiego i geografii adjunktowi konceptowemu Wydziału krajowego p. Marcelemu Białobrzeskiemu.

2. Naukę kaligrafii i rysunków wolnoręcznych inżynierowi-adjunktowi kraj. biura melioracyjnego p. Janowi Bochniakowi.

3. Naukę rachunków inżynierowi-adjunktowi kraj. biura melioracyjnego p. Stanisławowi Szczepanowskiemu.

4. Naukę geometryi inżynierowi-adjunktowi kraj. biura melioracyjnego p. Aleksandrowi Wierzbickiemu.

5. Wiadomości wstępne z nauk przyrodniczych prof. wyż. szkoły rolniczej w Dublanach dr. Romanowi Wawnikiewiczowi.

6. Naukę botaniki adjunktowi kraj. szkoły lasowej p. Bronisławowi Błockiemu.

7. Naukę miernictwa inżynierowi-adjunktowi kraj. biura melioracyjnego p. Pawłowi Dyrdoniowi.

8. Naukę hydrotechniki rolniczej starszemu inżynierowi kraj. biura melioracyjnego p. Tadeuszowi Sikorskiemu.

Kierownictwo kursu prowadzić będzie, jak w latach poprzednich, starszy inżynier kraj. biura melioracyjnego p. Józef Jankowski.

— **Bitwa pod Custozzą.** W ostatnich dniach zwiedzili wystawę tego znakomitego dzieła plastycznego księżna Windisch-Graetz, księżna Pawłowa Sapieżyna i ks. arcybiskup Issakowicz.

— **Dom Jana Matejki.** Prof. Maryan Sokołowski otrzymał od wiceprezydenta miasta Lwowa i dyrektora Banku kredytowego p. Zdzisława Marchwickiego list następujący wraz z poniżej wymienioną kwotą na zakupno domu Matejki:

Trafna i piękna myśl zakupna domu Matejki, aby w nim Matejkowskie utworzyć muzeum, zasługuje na gorące poparcie ogółu. Pragnąc być jednym z pierwszych, którzy do urzeczywistnienia tej myśli się przyczynią, zebrałem w kółku moich najbliższych współpracowników w gal. Banku kredytowym 722 zł., które do listu załączam, a mianowicie: 1) od rady nadzorczej, dyrekcyi i urzędników Banku kredytowego 472 zł., 2) od galicyjskiego Banku kredytowego 250 zł.. razem 722 zł.

Lwów, dnia 12 listopada 1893 r.

Zdzisław Marchwicki.

Na dom Jana Matejki otrzymał *Czas* od pana Adolfa Sandoza, artysty rodaka z Paryża, 20 franków; p. Jan Kazimierz Zieliński, sekretarz wystawy lwowskiej, przesłał na ręce prof. Sokołowskiego 20 zł.

— **Prof. Maryan Sokołowski** przybył wczoraj do Lwowa na posiedzenie komitetu wykonawczego Wystawy krajowej. Z Krakowa przyjechał również p. Stanisław Tomkowicz redaktor *Czasu*. Na posiedzeniu zajmowano się urządzeniem wystawy sztuki. Między innemi uchwałami przyjęto projekt prof. Sokołowskiego, urządzenia wystawy dzieł Matejki; na ten cel przeznaczona będzie największa i najpiękniejsza sala w pałacu sztuki; z powodu kosztów odstąpiono od myśli wybudowania osobnego pawilonu. Dziś p. Władysław Łoziński, przewodniczący sekcyi sztuki podejmuje obiadem jej członków oraz gości krakowskich.

— **Z Sokoła.** Zapisy na bezpłatny kurs nauczycielski przyjmuje biuro Towarzystwa do dnia 18 b. m. włącznie. Późniejsze zgłoszenia nie będą uwzględnione.

— **Z Klubu pocztowego.** Na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu ozłonków Klubu dnia .2 b. m., wybrani zostali jako wydziałowi: Stögbauer prezes, Malinowski zastępca; Łoziński sekretarz, Górnicki zastępca; Maresch skarbnik, Gajewski zastępca; Gilnreiner gospodarz, Tyszkowski zastępca; Orłowski prezes komisyi muzycznej, Fontana zastępca; Baron prezes komisyi zabawowej, Laudyn zastępca; bibliotekarze Moszczyński, Kunze i Rosenbusch. Do komisyi kontrolującej Jabłonowski, Ozerwiński, Dobija.

— **Na rzecz kuchni ludowej**, spełniającej tak pożyteczną działalność, dzięki niestrudzonemu kierownictwu pani Wernerowej, odbędzie się w sobotę w sali Narodnego Domu koncert, który powinien kasie tej instytucyi przysporzyć znaczniejszego, a koniecznego zasiłku. W koncercie wystąpi utalentowana uczenica pp. Souvestrów p. Jadwiga Kamińska, przed wyjazdem do Medyolanu, a nadto wezmą udział, panna Kostrakiewiczówna znana z estrady koncertowej pianistka, oraz p. Roll na czele kapeli 30 p p. Akompaniament objął p. Henryk Jarecki. Część deklamacyjną wieczoru wypełnią panna Czaplińska i p. Trapszo, artyści teatru hr. Skarbka. Bilety są od dziś do nabycia w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta. Początek koncertu o godz. pół do 8.

— **Na poczcie lwowskiej** nadano w miesiącu wrześniu 1893 r. 261.680 listów prywatnych niepoleconych; 181.844 kart korespondencyjnych; 91.684 posyłek pod opaską; 14.970 posyłek z próbkami; 307.928 egzemplarzy gazet; 107.515 listów urzędowych; 54.978 listów poleconych; 13.681 przekazów na kwotę 482.485 zł. 7 ct.; 69.493 przesyłek wartościowych; 3.677 czeków, 1.177 zwykłych wkładek oszczędności w łącznej kwocie 797.536 zł. 65 ct. Ogółem nadano 1,108.627 przesyłek.

Nadeszło zaś do Lwowa 355.288 listów prywatnych niepoleconych; 160.624 kart korespondencyjnych; 51.432 posyłek pod opaską; 6.527 posyłek z próbkami; 109.405 egzemplarzy gazet; 57.908 listów urzędowych; 50.078 listów poleconych; 44.165 przekazów na kwotę 775.204 zł. 34½ ct.; 45.329 posyłek wartościowych; 351 asygnat czekowych i 411 asygnat na wypłatę zwykłych wkładek oszczędności (zwroty) w łącznej kwocie 252.037 zł. 26 ct. Ogółem 881.518 przesyłek.

— **Ruch telegraficzny** w miesiącu wrześniu: Nadano 14.011 telegramów za które pobrano opłatę w kwocie 8.444 zł. Nadeszło 15.196 telegramów dla adresatów w miejscu, a 95.060 telegramów do przetelegrafowania (transito).

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 16 listopada. Barometr opada.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 15 listopada do 12 w południe dnia 16 listopada b r, mieliśmy wiatr południowy, o średniej prędkości 2·6 m/sek., niebo przeważnie zachmurzone, a powietrze bardzo wilgotne (92 procent wilg tności względnej), opadu nie było.

Średnia temperatura w tym czasie była —1,5°C., najwyższa +1,0°C. wczoraj po południu, najniższa —3,9°C. w nocy.

Wczoraj po południu mieliśmy pogodę, następnie silną mgłę; dziś pochmurno.

Zniżka barometryczna 745 do 750 mm. znajdowała się w Niederlandach; zwyżka 770 do 765 mm. w Turcyi; zniżka drugorzędna utworzyła się w środkowej Szwecyi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 760 mm

Prognoza na dobę 17 listopada bieżącego roku (od półn. do północy): Wiatr będzie co do kierunku południowo-zachodni, o średniej prędkości 5 m/sek.; średnia temperatura doby pozostanie około —1°C., niebo będzie przeważnie zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 90 proc.; opad, śnieg nieznaczny chwilami.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, A. Piwernetz, urzędnik kolei państwowych, naczelnik stacyi Zimnawoda-Rudno w 39 roku życia.

W Krakowie, Tadeusz Hierowski, obywatel ziemski, brat artysty sceny lwowskiej, Stanisława, przeżywszy lat 41.

W Samborze, dr. Wincenty Chłopecki, adwokat, w 40 roku życia.

W Grybowie, Teofila z Borzęckich Klemensiewiczowa, matka wiceprezesa Rady powiatowej grybowskiej i posła na Sejm krajowy p. Edmunda Klemensiewicza.

— **Dla ubogich rodaków w Petersburgu.** Od roku 1884 istnieje w Petersburgu przy kościele św. Katarzyny Towarzystwo dobroczynności, mające na celu niesienie pomocy biednej ludności katolickiej, bardzo licznej w stolicy Nadnewskiej.

W ciągu 9-letniego okresu istnienia swego, Towarzystwo niemało poniosło trudu i pracy na polu miłosierdzia publicznego. Wsparcia jednorazowe i stałe, zapomogi udzielane biednej uczącej się młodzieży, utrzymanie sierót w ochronach, starców w przytułkach, wyszukiwanie zajęć dla przyjeżdżających z kraju rodaków i współwyznawców etc. — oto kierunki, w których się rozwijała i rozwija działalność Towarzystwa.

Niestety, działalność ta, pomimo dobrej woli i poświęcenia członków Towarzystwa, napotyka w swoim rozwoju na coraz większe przeszkody. Mianowicie środki, którymi rozporządza Towarzystwo, w ogóle więcej niż skromne, stają się coraz bardziej niewystarczającymi. Z każdym bowiem rokiem zwiększa się napływ biednej ludności naszej, która tu przybywa za chlebem, a nie znalazłszy takowego zwraca się o pomoc do Towarzystwa.

Towarzystwo czyni co może, aby powiększyć źródła pomocy: odwołuje się do ofiarności ogółu, organizuje odczyty, koncerty, zabawy, zbiera składki po kościołach i domach prywatnych, lecz to wszystko w małej zaledwie części zaspokoić może gwałtowne potrzeby biednych.

W tej też myśli powiększenia środków Towarzystwa powstał projekt wydawania pisma zbiorowego, któreby zawierając krótkie utwory zasłużonych w pracy, czy to literackiej, czy społecznej mężów, szeroko mogło się rozejść po kraju i przysporzyło nieco wdowiego grosza Towarzystwu.

W celu łatwiejszego zrealizowania tej myśli uorganizował się z kilku duchownych i świeckich osób komitet redakcyjny i ten rozesłał do znanych naszych literatów i publicystów listy zapraszające do współudziału w projektowanem wydawnictwie przez nadesłanie artykułu dowolnej treści. Druk zamierzonej książki rozpocząć chce komitet zaraz po Nowym Roku 1894. Dla tego prosi o wczesne nadesłanie artykułu, którego objętość nie ma przenosić 2-ch arkuszy druku. Wszelkie korespondencye i przesyłki należy adresować na imię członka komitetu redakcyjnego Stanisława Ptaszyckiego (ulica Preobrażeńska 42).

Wspomniane wyżej zadanie i cel Towarzystwa dostatecznie same się polecają.

— **Na „Trubadurze"**. W miasteczku włoskiem Fiorezuola d'Arda, w prowincyi Piacenza, odbyło się w miejscowym teatrze przedstawienie „Trubadura", urozmaicone niezwykłemi epizodami. Pani Tea Silli, spiewająca partyę Azuceny, przerwała aryę i zawołała: Kapelmistrz Bernardoni wymyśla mi od pulpitu. Nie mogę dłużej spiewać — i rzekłszy to rozpłakała się i wybiegła za kulisy. Z kolei wstał ze swego miejsca kapelmistrz i przemówił do widzów w te słowa: Ta dama kłamie. Daję na to słowo honoru. — Hałas powstał wśród publiczności. Następnie zabrał głos klarnecista. Wreszcie przemawia i publiczność w osobie niejakiego p. Fulvio, który wychyliwszy się z loży parterowej, woła stentorowym głosem: „Publiczność nie płaci za hałasy w teatrze. Proszę grać i rozprawy z Azuceną odłożyć na później". Oklaski widzów i wybuchy śmiechu przyjęły tę mowę dzielnego p. Fulvio. Spiewacy zjawili się na scenie, wróciła i Azucena i przedstawienie ciągnęło się dalej.

— **Księżna Torriani Hohenlohe.** Z Tryestu donoszą: „We wspaniałym zamku w Duino zmarła ostatnia z medyolańskiej rodziny Torrianich, księżna Hohenlohe. Była to arystokratka wysoce wykształcona, utalentowana poetka i niepoślednia malarka. Przepiękny zamek Torrianich, zbudowany w wiekach średnich na skałach wybrzeża morskiego, wznoszący się dumnie nad laguną Grado i brzegami istryjskimi, był zapełniony dziełami sztuki, malowidłami Tycyana, Tintoretta, Giambelliniego, meblami, zbieranymi przez kilka wieków. Istne muzeum, do którego dostęp mało komu był dozwolony. Pomiędzy skarbami zamku zwraca uwagę wielki medalion z popiersiem Dantego, wybity na pamiątkę, iż twórca „Boskiej komedyi" bawił tu przez czas jakiś jako gość Hugona, pana na Duino. Poniżej zamku znajduje się skała, oblewana wciąż falami morskiemi, nosząca nazwę „Lasso di Dante" (Kamień Dantego). Na tej skale Dante znużony walkami we Włoszech, przez długie godziny marzył i swoją „Boską komedyę" obmyślał".

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. W teatrze hr. Skarbka. Dziś, we czwartek, przedstawienie rozpocznie „Wróble", komedya w 3 aktach Labich'a i Delacour z pp. Fiszerem i Ruszkowskim

w głównych rolach. Zakończy „Rycerkość wieśniacza", (*Cavalleria rusticana)*, opera w 1 akcie Piotra Mascagni'ego. Pierwszy występ panny Eugenii Strasserówny w roli Santuzzy.

Jutro, w piątek, przedstawienie składane na dochód Anastazego Trapszy.

Emil Sauer, jeden z najznakomitszych obecnie pianistów, przybył do Lwowa. Nie jest on jeszcze znanym lwowskiej publiczności, ponieważ sława jego ogromna, jaką w Niemczech uzyskał (w Wiedniu, Berlinie i t. d.) wyrosła nagle, podobnie jak sława Thomsona. Dlatego to podajemy parę zdań, wypowiedzianych o grze jego przez znakomitych krytyków niemieckich:

Edward Hanslick w książce swej „Z zapisków muzyka" (VI część dzieła *Moderne Oper)* na str. 326—7 pisze o Emilu Sauerze następujące słowa: „Młody ten artysta wykonał koncert fortepianowy Henselta f-moll z ogromnem wirtuozostwem, prześlicznem uderzeniem i uczuciem do tkliwości doprowadzonem. Jego ozdoby i pasaże grane pianissimo, przelatują niby najlżejsze tchnienie i czarują słuchacza w sposób niewypowiedziany. W następnych koncertach wzrastała jeszcze potęga artyzmu jego a gra pełna blasku i siły w rzeczach brawurowych, przybierała najwyższy wyraz w poetycznych i miękkich kompozycyach Schumanna i Chopina. Sauer to istny trubadur fortepianowy".

H. Ehrlich, znakomity krytyk berliński powiada: „Emil Sauer jest to pianista należący nie tylko do „powołanych", ale do „wybranych". Talent to bogaty, wspaniały i rozwinięty do najwyższego stopnia a dojrzały już w indywidualność samoistną i odrębną. — We wszystkich rodzajach muzyki fortepianowej doskonały, zachwyca słuchaczy, w szczególności utworami, w których rozwinąć może subtelność uczucia".

Inni krytycy w podobny sposób wyrażają się o Sauerze, witając w nim nową gwiazdę pianistów.

Koncert E. Sauera odbędzie się jutro w sali Domu narodnego. Bogaty program zawiera utwory: Bacha, Beethovena, Schumana, Chopina, Smetany, Rubinsteina, Schuberta i Liszta. Fortepian wielki koncertowy Bösendorfera. Początek o godzinie pół do 8. Bilety są do nabycia w księgarni Jakubowskiego i Zadurowicza, ulica Karola Ludwika 1.

Ważne dla c. k. Seminaryów nauczycielskich. Staraniem i nakładem grona nauczycielskiego c. k. Seminaryum nauczycielskiego we Lwowie wyjdzie w tych dniach (około 20 b. m.) broszurka p. t.: „Przygotowanie uczniów seminaryów nauczycielskich do praktyki szkolnej".

Broszura ta wypełni lukę, która od czasu wprowadzenia nowego statutu organizacyjnego dla c. k. Seminaryów nauczycielskich w r. 1886 zaprzątała dyrektorów seminaryalnych i sprawiała im nie mało trudności.

Podczas tegorocznej konferencyi krajowej, odbytej w lipcu, zgromadzeni dyrektorowie Seminaryów nauczycielskich omówili wyczerpująco sprawę należytego przygotowania kandydatów nauczycielskich do praktyki szkolnej, a grono nauczycieli tutejszego męskiego Seminaryum podjęło się na tej podstawie pracy, która niezawodnie wyjdzie tak na korzyść Seminaryów, jak i szkół ludowych,

O ile nam wiadomo, praca ta jest ściśle zastosowaną do postanowień statutu organizacyjnego dla Seminaryów nauczycielskich z r. 1886, jakoteż do wymogów i zarządzeń nowych planów naukowych i instrukcyj, wydanych przez c. k. Radę szkolną krajową dla szkół ludowych popolitych.

Broszura ta, omawiająca najważniejsze, najistotniejsze i najżywotniejsze momenta w wykształceniu kandydatów na przyszłych nauczycieli w sposób istotnie praktyczny, znajdować się powinna w ręku każdego nauczyciela seminaryum i kandydatów nauczycielskich III i IV r.

Nakład tej potrzebnej i pożytecznej broszury jest bardzo szczupły, należy więc wcześnie zamawiać ją u p. Bronisława Sokalskiego, nauczyciela c. k. męskiego Seminaryum nauczycielskiego we Lwowie ul. Garncarska 24.

We Frankfurcie umarł słynny tenor Wachtel w 71 roku życia. Zmarły odnosił wielkie tryumfy przez lat 40 jako tenor obdarzony fenomenalnym głosem.

Halek, Wieczorne pieśni. Przełożył z czeskiego Władysław Bełza. Wydanie nowe. Biblioteka powszechna Nr. 87. Witosław Halek, urodzony 1835 r., zmarł 1874 r., zajmuje wybitne stanowisko w dziejach literatury czeskiej. Najbardziej rozpowszechnionym utworem jego są „Wieczorne pieśni", 60 poezyj lirycznych powiązanych w jedną całość. Przekład polski pióra p. Bełzy wyszedł 1878 r. Od dawna zupełnie wyczerpany, pojawił się właśnie w nowem wydaniu. Przekład bardzo piękny i wierny odtwarza a nawet przewyższa muzykalność i wdzięk oryginału.

Echo z Afryki. Treść dziesiątego zeszytu: Stosunki klimatyczne i założenie stacyi kuracyjnej w Kamerunie. — Wiadomości bieżące z misyj (list br. Żurka z nad Zambezy). — Nasza rycina. — Korespondencya redakcyjna. — Zelatorzy i zelatorki „Echa". — Nadesłane datki. — Po zamknięciu redakcyi. — Illustracya: O. Walter z czterma młodymi Kameruńczykami.

Przedświtu nr. 20 z dnia 20 października wyszedł i zawiera następującą treść: Nasz cel. — W 76 rocznicę zgonu Tadeusza Kościuszki. — Od Redakcyi. — Mała kronika. — Instalacya księdza arcybiskupa Karola Hryniewieckiego na probostwo w Tuchowie, przez A. Barańskiego (Dokończenie). — Emilia Platerówna bohaterka walki o niepodległość. (Ciąg dalszy). — Literatura i sztuka. — Kwestye pedagogiczne. — Franciszek Lasocki. Cykl sonetów. Pocałunek. — Sprawy kobiece. — Rozmaitości. — Najnowsze wynalazki. — Szarady i zagadki.

W dodatku: Encyklopedya gospodarstwa i przemysłu dla kobiet.

Głosy publiczne.

Podziękowanie i ponowna prośba.

Ogłoszona dnia 20 z. m. odezwa z powodu nadzwyczajnych klęsk i nędzy w Rymanowie, znalazła w sercach litościwych żywy oddźwięk. Wiele osób pospieszyło z datkami w gotówce i sukniach a liczni i wybitni dobrodzieje uczynili to z budującą skromnością i wyraźnie ściślą zastrzegli sobie dyskrecyę.

Wszystkim PT. Dobrodziejom niech sam P. Jezus będzie nagrodą i zapłatą, niech sprawi by zawsze byli w możności świadczyć jak najwięcej!

A gdy tak jednym z głębi duszy dziękuję, drugich o litość najpokorniej upraszam. Po 10 tygodniach niestety nie możemy sobie powiedzieć że cholera wygasła, a sytuacya pogorszyła się o tyle, że obecnie nastała już zima i znane rymanowskie wiatry. A głodnym zimno dokucza nieznośnie! Klęska wielkich rozmiarów wymaga stałej pomocy — o nią też od czasu do czasu ośmielę się jak najgoręcej upraszać. Wszak chodzi o przezimowanie kilkutysięcznej ludności w miejscu, w którem zgoła żadnego nie ma zarobku. Pomnijmy też, że jesteśmy w przededniu Wystawy krajowej. Jakie mogą być dla niej widoki, jeśli straszne widmo cholery nie ustąpi?!

Dalsze datki raczyli nadesłać: ks. Arcybiskup Morawski 50 zł., ks. biskup Solecki 50 zł., redakcya *Przeglądu* 259 zł. 12 ct., administracya *Czasu* ze składek razem 93 zł. 50 ct., Ignacy Żółtowski w Krakowie 100 zł., Anna hr. Potocka 200 zł., ks. Czartoryska z R kosowa 100 marek, Seweryn Skrzyński z rodziną 26 zł. 50 ct., Włodzimierz Gniewosz od znajomych 10 zł., Kotarski ze składek w Oleszycach 13 zł., Gabryela ze Skirmuntów w Wiedniu 40 zł., Mańkowska w Krakowie 50 zł., Morawski z Odrzechowy 15 zł., Suszycki 10 zł., Syroczyński 12 zł., Tow. zaliczkowe w Rymanowie 25 zł., amatorskie Tow. dramatyczne w Sanoku 15 zł., parafianie w Rokietnicy 10 zł., ks.: Chotkowski 10 zł., Gawroński 15 zł., Pelczar 5 zł., Ziemiański w Bieczu 21 zł. 43 ct., Foryś 33 zł. 26 ct., Rożeń 17 zł., Chmurowicz 5 zł., Sarna 2 zł., Dutschka 1 zł., Kolegium ks. wikarych w Przemyślu 18 zł.. konwent Reformatów w Rawie 13 zł., Krukowski 5 zł., Bukowski 5 zł., Niewodowski 7 zł. 50 ct.

Rymanów. 15 listopada 1893.

Ks. Koleński.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Z Izby handlowej i przemysłowej. Izba na posiedzeniu dnia 13 listopada b. r., pod przewodnictwem wiceprezydenta p. Jakóba Piepesa, uchwaliła na wniosek p. Maurycego Jonasza z powodu petycyi kupców i przemysłowców z okręgu Sambor Drohobycz, odnieść się do generalnej Dyrekcyi kolei państwowych o należyte połączenie projektowanego trzeciego pociągu pospiesznego między Wiedniem a Lwowem z linią kolejową Przemyśl-Chyrów-Sambor-Drohobycz. Również uchwaliła na wniosek p. M. Jonasza, udać się do c. k. Dyrekcyi poczt o pomnożenie w porze południowej urzędników przy odbieraniu listów pieniężnych i przesyłek, albowiem przeznaczeni obecnie do tego urzędnicy, nie są w stanie podołać nadawcom, którzy przeważnie w porze popołudniowej przed zamknięciem właśnie poczty zgłaszają się z listami i przesyłkami. Następnie załatwiła Izba następujące ważniejsze sprawy, referowane przez sekretarza p. Józefa Veltzégo. — Zgodnie z propozycyą Izby zamianowało Ministerstwo handlu pp. Maksa Epsteina i Ignacego Russmanna członkami, zaś pp. Michała Michalskiego i Stanisława Ciuchcińskiego zastępcami członków państwowej rady kolejowej na okres trzyletni; Ministerstwo handlu zatwierdziło przedłożone przez Izbę zamknięcie rachunków za r. 1892 z przychodem 19.367 zł. $47\frac{1}{2}$ ct., rozchodem 16.036 zł. 90 ct. i pozostałością kasową 3.330 zł. $57\frac{1}{2}$ ct. Do ankiety w sprawie taryf dla wyrobów mącznych powołało Ministerstwo handlu, oprócz mianowanego pierwotnie delegatem Izby p. Leona Thoma, także p. Dawida Löwenherza w skutek interwencyi Izby a to ze względu na ważność i doniosłość tej sprawy dla naszego przemysłu młynarskiego. — W skutek odniesienia się c. k. Namiestnictwa oświadczyła się Izba za udzieleniem żądanych dyspens niektórym przemysłowcom. Również oświadczyła się Izba w skutek rekwizycyi sądowej co do obowiązku protokołowania niektórych przemysłowców. Ministerstwo skarbu nie uwzględniło projektowanej przez Izbę zmiany nazwy nowej monety zdawkowej „halerz" na „grosz" a to głównie ze względu na kursującą w sąsiedniem Królestwie polskiem pod tą samą nazwą grosz, monetę o odmiennej od halerza wartości. Na udzieloną petycyę czerniowieckiej Izby handlowej do Ministerstwa handlu w sprawie regulacyi rzek na Bukowinie i w Galicyi z powodu corocznie powtarzających się wylewów, uchwaliła Izba odpowiedzieć, iż interwencyę ze swej strony nie uważa za wskazaną wobec powszechnego i gorącego zajęcia się sprawą regulacyi rzek w kraju naszym przez powołane do tego władze rządowe i autonomiczne, tudzież przez Sejm krajowy i Koło polskie, które w tej mierze już od wielu lat bezustannie najsilniejsze czynią starania w Radzie Państwa. Na delegata do komitetu dla mającej się odbyć na wiosnę 1894 r. w Wiedniu międzynarodowej wystawy środków żywności, uchwaliła Izba zaprosić z po za swego grona p. dr. Jana Ruckera, właściciela fabryki konserw i extraktów zupowych. W skutek rekwizycyi magistratu, uchwaliła Izba oświadczyć się przeciwko udzieleniu koncesyi na kantor emigracyjny we Lwowie, tak ze względu na to, że taki kantor jest zbyteczny jakoteż i ze względu że zamierzony kantor działałby szkodliwie dla kraju przez popieranie emigracyi. Zgodnie z wnioskiem komisyi kolejowej, przedstawionym przez p. M. Jonasza, uchwaliła Izba udać się do generalnej Dyrekcyi kolei państwowych z prośbą, o ustanowienie taryfy kolejowej dla przewozu nawozów sztucznych w wysokości $^1/_{10}$ centa wyżej 5000 klg. a $^2/_{10}$ centa niżej 5000 klg. za 100 klg i jeden kilometr, ponieważ obowiązujące teraz odnośne taryfy ułatwiają, tylko przywoz obcego towaru ze szkodą naszych fabrykantów i rolników. — Na przedstawiony przez p. Juliana Wanga wniosek sekcyi przemysłowej, uchwaliła Izba oświadczyć się przychylnie na projektowane ze strony Rządu ze względów zdrowotnych ograniczenia co do zatrudnienia młodych robotników i kobiet w poszczególnych zakładach przemysłowych, z niektóremi pomniejszemi nasze stosunki uwzględniającemi zmianami.

Delegowany jako reprezentant Izby przy rewizyi kolei przemysłowej Łupków-Cisna, radny p. Bolesław Długoszowski, przedłożył wyczerpujące sprawozdanie z odnośnej komisyi, przy której zgodnie z interesami projektowanego szlaku kolejowego w interesie handlu i przemysłu żądał uznania tej kolei za kolej publiczną tak dla ruchu towarowego jak i osobowego, co Izba przyjęła z uznaniem do zatwierdzającej wiadomości.

Z porządku dziennego uchwalono zaproponować na cenzorów dla filii banku austro-węg. we Lwowie: ustępujących pp. Józefa Baczewskiego, Edwarda Gebharda, Samuela Horowitza, Maurycego Jonasza i Juliusza Reissa, dalej, pp. Andrzeja Gołąba, Michała Michalskiego, Ignacego Russmanna, Jakoba Beisera, Jana Lewinskiego, Zygmunta Kulkę, Dawida Löwenherza, Jakóba Stroh i Filipa Nathansona. W Przemyślu: pp. Mieczysława Ritterschilda, Leizora Gansa, dr. Leonarda Tarnawskiego, Jakóba Wiklera, Eliasza Hirta, tudzież pp. Alojzego Reinera Janczek, Zygmunta Münza, Leona Aschkenazego i Berisza Rappaporta. — W Jarosławiu ustępujących: pp. Chaima Bernsteina, Leona Godzińskiego, Izaaka Marguliesa, Chaima Sachsenhausa, tudzież pp. Leibe Wahrhaftigi Władysława Słoniewskiego. — W Stanisławowie ustępujących: pp. Albina Amirowicza, Józefa Boreckiego, Lipę Halperna i Jana Dankiewicza, tudzież pp. Włodzimierza Doboczyńskiego, Lazara Frankla, dr. Artura Nimbina, i Henryka Sprechera.

Na delegata do koratoryi fundacyi dobroczynnej Roberta Domsa wybrała Izba w miejsce ś. p. Karola Kiselki p. Jana Schulza, zaś tegoż zastępcą p. Jana Daszka.

Delegatem do kuratoryi miejskiej szkoły przemysłowej wybrała Izba p. Stanisława Ciuchcińskiego.

W końcu delegatem do krajowej Rady kolejowej wybrała Izba p. dr. Zdzisława Marchwickiego.

Nowe drogi żelazne w Rossyi. Jak donoszą z Kijowa, wobec ukończenia mostu kolejowego na Dniestrze pod Mohylewem, zostanie wkrótce otwartym dla użytku publicznego dalszy ciąg sieci linii nowosielickich, od Mohylewa ku Nowosielicy.

Targ zbożowy.

Lwów, 16 listopada: pszenica 6.75 do 7·50, żyto 5·65 do 6·15, jęczmień 6 20 do 6 75, owies 6·— do 6·30, rzepak 12 — do 12·75, groch 6·— do 9·—, wyka 5·— do 5·75, nas. lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 5·30 do 5 60, hreczka 7·— do 7 75, koniczyna czerwona 60 — do 63·—, biała —·— do —·—, szwedzka —·— do —·—, kminek —·— do —·—, anyż —·— do —·— kukurudza stara 6 30 do 6·50, nowa —·— do —·—, chmiel —·— do —·—, spirytus —·— do —·—. Waranty na wrzesień —·— do —·—.

Usposobienie mdłe.

Kraków: pszenica biała 7·60 do 8·50, czerwona —·— do —·—, żółta —·— do —·—, żyto 6 60 do 7·10, jęczmień browarny —·— do —·—, pastewny 5 52 do 5·60, owies 7 25 do 7·50, groch 10 — do 12·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, biała —·— do —·—, rzepak —·— do —·—

Usposobienie mdłe.

Tarnopol: pszenica 7·25 do 7·40, żyto 5·50 do 5·65 jęczmień 4·50 do 6·—, owies 5·85 do 6·10, hreczka 7·25 do 7·50, groch Wiktorya 7·50 do 8·50, zwykły 5·75 do 7·—, bobik 5·25 do 5·50, rzepak 12·50 do 12 75, lnianka 7.75 do 8 25. konicz. czerw. 60·— do 65·—, biała 65·— do 68·—, spirytus gotowy 15·50 do —·—.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie, od 4 listopada do 11 listpada. b. r. bez opłaty akcyzowej. Pszenica stara —·— do —·—, nowa 6·85 do 7·70, żyto stare —·— do —·—, nowe 5·75 do 6·05 jęczmień browarny stary —·— do —·— nowy 6·—, do 6·35, pastewny 5·— do 5·25, owies stary —·— do —·—, nowy 6·25 do 6 60, hreczka 7·25 do 7·75, kukurudza zeszłoroczna 5·— do 6 50, nowa 4 80 do 6·10, proso 5·— do 5·75, groch do gotowania 6 50 do 9 50, groch pastewny 4·50 do 7·—, fasola 6·50 do 12 75. bobik 4 50 do 6·—, wyka 4·25 do 6 —, koniczyna 60· do 67·—, koniczyna biała —·— do —·— anyż rossyjski 30 — do 35·—, anyż płaski 27· do 35·—, kminek 24 — do 26 —, rzepak zimowy 12 50 do 13·50, rzepak letni nowy 13·— do 14 —, stary —·— do —·—, lnianka 7· do 9 50, nasienie lniane 9·— do 11·50 soczewica 8 — do 9·50, rzepik zimowy 12 — do 13·—, nasienie konopne 6·— do 9·50, chmiel nowy 196 — do 267·—, nafta zwykła —·— do —·—, salonowa —·— do —·—, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany, z podatkiem konsumcyjnym 50 85 do 51·10.

OSTATNIA POCZTA

W dniu 15 listopada zachorowało na cholerę azyatycką w Galicyi:

W powiecie bohorodczańskim: w Horocholinie 2 osoby, w Żurakach 3 osoby (podejrzenie).

W powiecie kałuskim: w Bani 1 osoba.

W powiecie liskim: w Ustrzykach dolnych 1 osoba.

W powiecie staromiejskim: w Chyrowie 3 osoby.

Wyzdrowiały: (w powiecie bohorodczanskim) w Horocholinie 1 osoba, (w powiecie kałuskim) w Bani 1 osoba, (w powiecie staromiejskim) w Chyrowie 1 osoba.

Zmarły: (w powiecie bohorodczańskim) w Horocholinie i Żurakach po 1 osobie (w powiecie staromiejskim) w Chyrowie 1 osoba.

Ogółem pozostało w dniu 14 b. m. w leczeniu chorych 21, w dniu 15 b. m. zachorowało osób 10, wyzdrowiały 3, zmarły 3, pozostaje zatem w leczeniu 25 osób.

Jad cholery azyatyckiej stwierdzono bakteryologicznie w dejektach osoby zmarłej wśród przypadków cholery w mieście Dobromilu.

Najj. Pan przyjmował przedwczoraj w Monachium wszystkich przebywających tam austro-węgierskich oficerów, dalej deputacyę tamtejszej austro-węgierskiej kolonii i austro-węgierskiego Towarzystwa wzajemnej pomocy.

Prezydent najwyższej Izby obrachunkowej. hr. Hohenwart, namiestnik Tyrolu br. Merveldt i prezydent krajowy Bukowiny, baron Krauss, złożyli przedwczoraj wizytę P. Ministrowi skarbu dr. Plenerowi.

P. Minister handlu hr. Wurmbrand zarządził utworzenie w Ministerstwie handlu nowej sekcyi, która ma obejmować: oddział prezydyalny, departament handlowo-polityczny, departament dla żeglugi na rzekach i domów składowych, wreszcie departament rachunkowy. Na kierownika tej sekcyi został powołany szef sekcyi dr. Koerber.

Dzisiaj zbiera się w Wiedniu austryacki kongres agrarny. Wedle dotychczasowych zgłoszeń będzie na nim reprezentowanych 24 stowarzyszeń i związków gospodarskich. Lwowskie Towarzystwo gospodarskie reprezentują: ks. Adam **Sapieha**, dr. Tadeusz **Pilat**, dr. Włodzimierz **Kozłowski** i D. **Abrahamowicz**, krakowskie zaś: dr. Herman **Czecz**, dr. Tadeusz **Rutowski**, dr. Juliusz **Leo** i Alfons **Lippoman**. Dla kongresu przygotowano między innymi referat o reformie podatku gruntowego.

Wizyta P. Ministra spraw zagranicznych hr. Kalnoky'ego jest obecnie przedmiotem żywej dyskusyi w prasie włoskiej, która upatrując w niej głównie akt kurtoazyi, podnosi jej wielkie mimo to znaczenie, jako objawu niezachwianych stosunków politycznych. Prasa niemiecka omawia również tę wizytę i przypisuje jej zgodnie wielkie znaczenie polityczne. Co do bezpośredniego powodu wizyty, nie brak najrozmaitszych kombinacyj, z których na podniesienie zasługuje tylko zdanie *National Ztg.*, według którego. W obec niedawno znowu rozszerzanych, wrogich trójprzymierzu doniesień i pogłosek, przez wizytę tę zostaje międzynarodowe stanowisko Włoch ponownie stwierdzone.

Dzisiaj zbierze się parlament niemiecki, którego sesyę otworzy cesarz Wilhelm mową tronową. Zapewniają, że na jednem z najbliższych posiedzeń centrum katolickie zażąda natychmiast głosowania nad wnioskiem zniesienia banicyi Jezuitów. Oczekują burzliwych rozpraw. Jeszcze przed dyskusyą nad traktami z Serbią i Rumunią ma być przyprowadzoną rozprawa nad kwestyami celnopolitycznemi.

Dzienniki niemieckie podają niektóre szczegóły, w dochodach i wydatkach Rzeszy na rok przyszły. Kolonie niemieckie w Afryce będą potrzebowały znacznie większych zasiłków ze skarbu cesarstwa, niż w roku bieżącym. Na obszar wschodnio-afrykański ma wydać skarb niemiecki półczwarta miliona marek, na obszar południowo-zachodni 1,000.000. W Afryce wschodniej uznano powiększenie siły zbrojnej za rzecz konieczną. Oddziały murzyńskie, wynoszące teraz ogółem 1200 ludzi, będą się składały z 1800 murzynów, podzielonych na 12 kompanii po 150 ludzi. W każdej kompanii jest dowódcą Europejczyk, a oprócz niego znajduje się dwóch poruczników i 4-ch podoficerów białych, oraz jeden oficer murzyn i 10-ciu podoficerów czarnych. Takie powiększenie siły zbrojnej ma zapewnić zupełne bezpieczeństwo karawanom, podróżującym na terytoryum niemieckiem. Z drugiej strony umożebni ono wykonywanie ściślejszego nadzoru nad hordami arabskiemi, które nie przestały dotychczas zajmować się handlem niewolników.

Książę regent bawarski mianował księcia Leopolda Zięcia Najj. Cesarza Franciszka Józefa, inspektorem generalnym armii bawarskiej.

Wedle depeszy z Harburga do *Schl. Ztg.* ks. Bismarck bardzo powoli tylko powraca do zdrowia i ciągle musi być uważany za rekonwalescenta. Nieprzyjmuje bezwarunkowo nikogo.

Podaliśmy w swoim czasie ukaz, w którym generał gubernator warszawski Hurko zwraca uwagę biskupów na to, że księża często jeżdżą do Warszawy i „bardzo mało dbają o spełnianie swych bezpośrednich obowiązków w powierzonych sobie parafiach". W tych dniach zaś rozesłał okólnik, w którym wymówkę czyni biskupom, że po usunięciu (przez niego samego) jednych księży z parafii, nie przedstawiają na ich miejsce nowych kandydatów; że w skutek tego parafie pozostają bez obsługi duchownej po kilka i więcej miesięcy i na tem cierpi porządek. Generał-gubernator zatem nakazuje, aby po „uwolnieniu księdza od obowiązków", biskup najpóźniej w miesiąc przedstawił rządowi propozycyę co do nominacyi nowego rządcy parafii.

Rossyjskie ministerstwo skarbu postanowiło wprowadzić znaczne zmiany w pobieraniu podatków w Królestwie Polskiem.

Z Petersburga donoszą, że stan zdrowia ministra spraw zagranicznych Giersa tak się poprawił, iż minister może już osobiście jeździć do Gatczyny z raportami do cara.

Fortis, przywódca konstytucyjnej frakcyi skrajnej lewicy parlamentu włoskiego, oświadczył w mowie wygłoszonej przedwczoraj w Emilii, iż zgadza się z rządem Giolittiego w tej świadomości, że siły zbrojnej Włoch zmniejszać nie można. Przyjmuje on w zasadzie projekta finansowe rządu. Niepomyślny stan kredytu włoskiego nie jest wynikiem przyczyn naturalnych, ale pożałowania godnego finansowo-politycznego sprzysiężenia francuskiego, ktore od dłuższego czasu usiłuje kredyt, produkcyę i pracę Włoch unicestwić. Mowca patrzy z ufnością w piękną przyszłość Włoch.

Prywatnie donoszą z Rzymu, że O. Brandi, Jezuita, ogłosił sensacyjną broszurę, w której przemawia za pojednaniem Kościoła z państwem. Broszura zwróciła dla tego głównie powszechną uwagę, że O. Brandi uchodzi za poufnika i doradcę Ojca św. — Prawdopodobnie O. Brandi był, lecz już nie jest doradcą Ojca św.

O zamachu na posła serbskiego Georgiewicza podają dzienniki następujące szczegóły: Georgiewicz, odwołany do Bukaresztu, bawił jeszcze w Paryżu w oczekiwaniu swego następcy na stanowisku posła w Paryżu p. Franassowicza. Onegdaj po południu poseł jadł obiad w restauracyi Duvala przy ulicy Petits-Champs. Obok niego usiadł jakiś licho ubrany człowiek, na co p. Georgiewicz nie zwrócił uwagi, ponieważ była to restauracya tania, do której uczęszcza wiele robotników i w ogóle ludzi z klasy biedniejszej.

Nieznajomy wydobył jakiś pakiet, ostrożnie go rozwinął i wyjął z niego nóż, który położył przy sobie. Nagle chwycił nóż do ręki i rzucił się na posła serbskiego; uderzył go nożem w piersi tak, że poseł krwią zbroczony, zesunął się z krzesła. Wszyscy obecni byli tak przerażeni tem co zaszło, że nie usiłowali nawet zatrzymać zbrodniarza, tak, iż mógł umknąć swobodnie. Wezwany lekarz opatrzył ranę posła Georgiewicza, poczem odstawiono go domu. Sprawca zaś zamachu sam tej samej nocy stawił się do policyi i przyznał się do winy. W pierwszej chwili myślano, że był to zamach anarchistyczny, ale okazuje się, że sprawca, niejaki Lauthier, młody człowiek, czeladnik szewski, jest po prostu obłąkany i że Georgiewicz przypadkowo tylko stał się ofiarą jego obłędu. Stan zdrowia posła serbskiego nie wzbudza poważnej obawy, ponieważ nóż zatrzymał się o żebro, tak, iż rana, według opinii lekarskiej, nie jest bardzo ciężką. Dalsze depesze z Paryża przedstawiają sprawę w innem świetle. Lauthier na zapytanie sędziego odrzekł: Chciałem zabić, aby zabijać *voilà*, byłbym zabił każdego innego. Z jego odpowiedzi okazuje się, że sprawca zamachu chciał się zemścić za społeczeństwo.

Król Milan odwiedził Georgiewicza, Carnot przysłał adjuntanta, a minister Develle zapisał się na liście odwiedzających. Cała kolonia serbska w Paryżu otacza posła sympatyą.

Komisya włoskiego parlamentu, wydelegowana przezeń do zbadania, o ile osobistości polityczne i deputowani są zamieszani w sprawę nadużyć, dokonanych przez dyrekcyę banku rzymskiego, — po kilkumiesięcznych pracach i pilnych badaniach przyszła do przekonania, iż nie ma ani jednego winnego, na którym ciężyłby jakiś istotnie hańbiący zarzut. Musiał to przyznać nawet Borio, znany irredendysta i przeciwnik gabinetu Giolittiego, chełpiący się nieposzlakowanym charakterem i z tego tytułu wybrany do tej komisyi. Winnymi są tylko główni funkcyonaryusze zbankrutowanej instytucyi, z dyrektorem Tanlongiem (ojcem) na czele i ich też dosięgnie surowe ramię sprawiedliwości.

Postanowienia ostateczne monetarnej konferencyi paryskiej, konferencyi państw należących do unii łacińskiej brzmią jak następuje: Belgia, Francya, Grecya i Szwajcarya obowiązują się w cztery miesiące po zatwierdzeniu układu, które musi nastąpić najpóźniej 30 stycznia r. 1894, nie przyjmować w kasach publicznych srebrnej monety zdawkowej włoskiej; Włochy zaś mają prawo wydać zakaz wywozu srebrnej monety zdawkowej. Po zamknięciu kas dla monet tych, każde z państw doniesie rządowi włoskiemu, ile jest zapasów zdawkowej monety włoskiej w jego kasach. Rząd włoski zaś ma obowiązek wykupienia w pierwszych czterech miesiącach po otrzymaniu uwiadomienia najmniej 45 mili. lirów, w każdym następnym kwartale najmniej po 35 mili. lirów swojej monety zdawkowej, aż do zupełnego wyczerpania zapasów. Od chwili otrzymania uwiadomienia, Włochy muszą od sumy, jaką każde z państw w swej monecie zdawkowej będzie trzymało do rozporządzenia rządu włoskiego, płacić $2^1/_2$ prc. Stopa procentowa wzrasta na $3^1/_2$ prc. w dziesięć dni po wysłaniu danej sumy do Włoch. Wszelkie inne przepisy unii łacińskiej pozostają niezmienione. Moneta zdawkowa włoska nie może obiegać w ilości przewyższającej 202 mili. franków.

Ogólną sumę srebrnej zdawkowej monety włoskiej, znajdującej się zagranicą oceniają obecnie na 120 — 150 mili. fr., które skutkiem powyższego układu w przeciągu r. 1894 powrócą do kraju.

Wczorajsze telegramy doniosły o otwarciu Izb francuskich, które się odbyło podług programu w obu Izbach. W senacie i w Izbie deputowanych prezesowie wypełnili swoje mowy najnowszym wypadkiem dni ostatnich, t. j. odwiedzinami floty rossyjskiej. Wybór p. Casimir-Perier pierwszym prezydentem, dokonany przeciw p. Brissonowi, jest porażką radykałów, którzy łudzili się nadzieją opanowania sytuacyi.

Z pola walki Hiszpanów z Maurami, z Melilli, nadeszła do Madrytu depesza, według której w niedzielę o godzinie 10 wieczorem marokańscy Kabylowie wtargnęli do posiadłości hiszpańskich i skierowali niebawem rzęsisty ogień przeciw miastu i fortom, na który ze swej strony w dwójnasób odpowiedziała załoga twierdzy. Ostrzeliwanie obustronne przeciągnęło się przez noc całą. Nazajutrz przed południem Kabylowie cofnęli się do swych oszańcowań, zkąd z przerwami dawali ognia. — Przez wylądowanie jeszcze jednego pułku wojsk hiszpańskich, załoga Melilli wzrosła już do 11.000 żołnierzy. Do głównej kwatery w Melilli udać się ma tymi dniami z Madrytu infant don Antonio orleański. — Komendant załogi twierdzy, generał Macias, rozporządził wydalenie ztamtąd korespondentów gazet hiszpańskich, nie podając przyczyny tego kroku. Także i sprawozdawcy angielskich dzienników natychmiast po wylądowaniu w Melilli, musieli powrócić na pokłady statków.

Na bankiecie u lorda majora w Guildhall ambasador włoski hr. Tornielli, wniósł toast na pomyślny rozwój angielsko-włoskiej przyjaźni. Niektóre ustępy tej mowy rozdrażniły niesłychanie całą prasę paryską. Nawet dzienniki umiarkowane, jak *Journal des Débats*, *Gazette de France* i *Temps* wyrażają się bardzo ostro o wywodach hr. Tornielli. „Byliśmy przyzwyczajeni — pisze pierwszy z wymienionych dzienników — że mowy, wypowiedziane podczas bankietu lorda-majora, miały charakter wymiany zdań pomiędzy ludźmi dobrze wychowanymi. W tym roku odstąpiono od tych tradycyj. Włoski ambasador robiąc aluzyę do dowodów przyjaźni, wyrażonych niedawno wzajemnie przez dwa państwa, pozwolił sobie na żart bardzo niesmaczny. Nie do nas należy wychowanie zagranicznych reprezentantów króla włoskiego. Zresztą gdy gość uchybia przepisom grzeczności i dopuszcza się naruszenia przyjętych zwyczajów, gospodarz powinien się przedewszystkiem użalić". To surowe upomnienie zwróciło dopiero uwagę na mowę hr. Tornielli, która w Anglii mało była znana, gdyż dzienniki powtórzyły ją tylko w streszczeniu. Otóż włoski ambasador miał między innemi wyrazić się, że Włosi nie potrzebowali przewracać swego domu do góry nogami na przyjęcie Anglików. Ten frazes uznali Francuzi za „nieprzyzwoitą aluzyę" do rossyjsko-francuskich uroczystości i ztąd gniew ich przeciwko hrabiemu Tornielli i Włochom w ogólności.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Monachium, 16 listopada. Wczoraj przedpołudniem o godzinie 11 odbył się ślub cywilny Najd. Arcyksięcia Józefa Augusta z księżną Augustą. Aktu dokonał minister Crailsheim. Następnie udał się orszak weselny do kościoła nadwornego. Nowożeńca prowadzili do ołtarza Jego Najd. Rodzice, Oblubienicę zaś prowadzili Najj. Pan i książę regent. Slub dawał ks. arcybiskup freysingeński, który następnie przemówił do Nowożeńców. Przypomniał on, że przed dziesięciu wiekami książę węgierski Stefan pojął księżniczkę bawarską Gizelę, w bieżącem zaś stuleciu jeden z książąt bawarskich pojął księżniczkę austryacką Gizelę, której córka znowu na Węgry za mąż wychodzi. Arcybiskup życzył Nowożeńcom szczęścia na ziemi i błogosławieństwa Bożego. Uroczystość kościelną zakończyło *Te Deum* odprawione przez ks. arcybiskupa — poczem w pałacu królewskim w sali tronowej przyjmowali Nowożeńcy życzenia. O pół do 3 po południu w pałacu księcia Leopolda odbyło się śniadanie.

Monachium, 16 listopada. Najj. Monarcha austryacki wyjechał wczoraj wieczorem z powrotem do Wiednia. Najd. Nowożeńcy udali się wczoraj po południu do Salcburga.

Wiedeń, 16 listopada. Najj. Pan przybył tu dziś rano z Monachium.

Wiedeń, 16 listopada. Przy ogromnym udziale kół oficyalnych odbył się wczoraj pogrzeb byłego ministra dr. Bacha. Prezes gabinetu ks. Windisch-Graetz z powodu lekkiej niedyspozycyi nie mógł przybyć na pogrzeb. Przy akcie pobłogosławienia zwłok byli obecni Ministrowie: margrabia Bacquehem, hr. Falkenheim i hr. Schönborn, dalej hr. Taaffe i Zaleski, kilku szefów sekcyi, między tymi Pasetti i Breisky, poseł Kuefstein, wrzeszcie wielu innych dostojników.

Grac, 16 listopada. P. Minister handlu hr. Wurmbrand, który, jak wiadomo, był Marszałkiem krajowym Styryi — żegnając się z urzędnikami tutejszego Wydziału krajowego zapewnił, że powołany przez Najj. Pana w trudnej chwili na inne pole pracy, pozostanie bez przerwy z ojczystym swym krajem w duchowej łączności. P. Minister wyraził przy tej sposobności nadzieję, iż znajdzie zawsze poparcie deputowanych krajów alpejskich a w końcu prosił, by przyszłą jego działalność oceniano nie wedle jej rezultatów, lecz według dobrej jego woli.

Budapeszt, 16 listopada. Na wczorajszej konferencyi stronnictwa liberalnego zapewnił prezes gabinetu dr. Wekerle, że wszystkie doniesienia dzienników o projektowanych zmianach w gabinecie węgierskim są bezzasadne.

Budapeszt, 16 listopada. Izba deputowanych rozpoczęła rozprawę nad preliminarzem ministerstwa rolnictwa. Emeryk Syallay wniósł interpelacyę w sprawie cła nakładanego na zboże węgierskie w Tyrolu i Vorarlbergu. Wekerle oświadczył, że na podstawie uchwały rady ministrów zażądał odezwą do Rządu austryackiego zniesienia tych ceł wewnętrznych, nie dających się pogodzić z zasadami związku cłowego. W początkach października odbyła się wspólna narada Ministrów handlu i rolnictwa austryackich i węgierskich, podczas której oświadczyli Ministrowie austryaccy, że są gotowi poczynić zarządzenia w celu zniesienia owych ceł wewnętrznych. Rząd węgierski będzie żądał spełnienia tej obietnicy także od nowego gabinetu, — nie żąda jednak żadnych odszkodowań, gdyż to nie byłoby ani słusznem, ani sprawiedliwem. Odpowiedź Wekerlego przyjęła Izba do wiadomości.

Monza, 16 listopada. Hr. Kalnoky w towarzystwie Brina i hr. Nigry przybył tu wczoraj o trzy kwadranse na 5 popołudniu. Na dworcu kolejowym powitał hr. Kalnokyego generalny adjutant króla, Ponzo Vaglia. Hr. Kalnoky i wspomnieni dostojnicy wyjechali w powozach dworskich do willi królewskiej, gdzie hr. Kalnoky, po kilku minutach udał się do króla i otrzymał posłuchanie. Hr. Kalnoky jako gość królewski zabawi wraz z Brinem i hr. Nigra w Monzy do dnia dzisiejszego.

Monza, 16 listopada. Posłuchanie Ministra hr. Kalnoky'ego u króla Humberta trwało półtora godziny. Po audyencyi został hr. Kalnoky przedstawiony królowej. Wieczorem odbył się na cześć dostojnego gościa obiad w willi królewskiej. Oprócz hr. Kalnoky'ego otrzymali nań zaproszenie minister Brin ambasador Nigra, i szefowie cywilnej i wojskowej kancelaryi królewskiej. Hrabia Kalnoky wyjechał dzisiaj rano z Monzy.

Turyn, 16 listopada. Wielkie tutejsze baraki wojskowe stoją w płomieniach. Wszystkie prace ratunkowe skierowane są ku temu, aby zapobiedz zapadnięciu się dachu, i nie dopuścić tem samem ognia do magazynu, w którym znajdują się znaczne zapasy prochu.

Ateny, 16 listopada. Urzędownie zapewniają, że doniesienie, jakoby Rossya zamierzała na terytoryum greckiem urządzić stacyę do wyładowywania węgla, jest bezpodstawnem.

Paryż, 16 listopada. Według doniesienia dzienników z Marsylii, przed mieszkaniem tamtejszego komendanta wojskowego pękła bomba. Wybuch zdruzgotał wszystkie szyby w mieszkaniu komendanta, lecz nie skaleczył nikogo. Drugą bombę znaleziono na korytarzu jednego z hotelów. Uwięziono pewnego Włocha.

Barcelona, 16 listopada. W miejscowości Villanueva przed koszarami żandarmskiemi wybuchła bomba, napełniona nitrogliceryną, lecz zrządziła tylko szkodę materyalną.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 16 listopada. 1893, godzina 10 minut 20. Akcye kredytowe 335·25, Akcye kolei państwowej 301·25, Akcye tytoniowe 201·50, Anglo-austryackie 149·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 102 15, Renta papierowa —·—, 5-prc. galic. hipoteczne obligacye Banku dla krajów koronnych 246 60, liste zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, $4^1/_2$-prc. listy zastawne banku krajowego 100·—, $4^1/_2$-prc. pożyczka krajowa z roku 1893 100·25 Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —.—, za 100 marek 62 65. Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z d. 15 listopada 1893 r. Wiedeń: okowita per 10.000 litr. procent —·— do —·— zł. Budapeszt: Pszenica na jesień 7·47 do 7·48 zł. Berlin: pszenica (na sierpień) 139·75 do —·— zł., żyto —·— do —·— zł:, spirytus 32·50 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 42·10 fr.

Odpowiedzialny Redaktor: Adam Krechowiecki.

Ruch pociągów kolejowych.

ważny od 1. czerwca 1893 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia)	8·08	6·01	9·36	**6·36**	**9·41**
Z Warszawy	—	6·01	9·36	**6·36**	**9·41**
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/7 do włącznie 31/8)	—	—	9·36	—	—
Z Muszyny - Krynicy i Chabówki p. Tarnów	—	—	—	—	**9·41**
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (tylko od 25/6 do włącznie 15/9)	—	6·01	—	—	—
Z Muszyny-Krynicy p. Stryj	—	—	9·06	**1·08**	—
Z Nadbrzezia i Tarnobrzega	—	—	—	**6·36**	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. główny)	2·48	**10·02**	9·46	**6·21**	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. Podzam.)	**2·34**	**9·46**	9·21	5·55	—
Z Suczawy	**10·11**	—	7·59	12·51	**7·11**
Z Kimpolunga	**10·11**	—	7·59	—	—
Z Radowiec	**10·11**	—	7·59	—	**7·11**
Z Berhomethu n. S. i Czudyna	**10·11**	—	—	—	—
Z Nowosielicy	—	—	—	—	**7·11**
Ze Słobody rungurskiej kopalni	**10·11**	—	—	—	**7·11**
Z Husiatyna przez Halicz	**10·11**	—	7·59	—	—
Z Buczacza przez Halicz	—	—	—	12·51	—
Z Bełzca	—	—	—	5·20	—
Ze Sokala	—	—	8·16	5·26	—
Z Ławocznego (Pesztu, Miszkolca, Szerencsa Munkácsa, Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj)	—	—	9·06	**1·08**	—
Ze Stryja	—	—	**9·52**	—	—
Ze Skolego, Chyrowa, Stanisławowa i Borysławia przez Stryj	—	—	2·38	—	—

Ze Lwowa odchodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina)	3·01	**10·41**	**5·26**	11·11	**7·36**
Do Warszawy	—	**10·41**	**5·26**	—	**7·36**
Do Muszyny - Krynicy i Chabówki p. Tarnów lub Rzeszów	—	**10·41**	—	—	—
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/7 do włącznie 31/8)	—	—	—	—	**7·36**
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów	—	—	**5·26**	—	—
Do Muszyny - Krynicy przez Stryj	—	—	—	**8·01**	—
Do Nadbrzezia i Tarnobrzegu	—	**10·41**	**5·26**	—	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. głównego)	6·44	3·20	10·16	**11·11**	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. Podzam.)	6·58	**3·32**	10·40	**11·33**	—
Do Suczawy	6·36	—	10·36	3·31	**10·56**
Do Buczacza przez Halicz	—	—	—	3·31	—
Do Husiatyna przez Halicz	6·36	—	—	—	**10·56**
Do Słobody rungurskiej kopalni	—	—	10·36	—	**10·56**
Do Nowosielicy	6·36	—	—	—	—
Do Berhomethu n. S. i Czudyna	6·36	—	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	10·36	—	**10·56**
Do Kimpolunga	6·36	—	—	3·31	—
Do Sokala	—	—	9·56	**7·21**	—
Do Bełzca	—	—	9·56	—	—
Do Borysławia p. Stryj	—	—	7·21	10.26	—
Do Ławocznego (Munkácsa, Szerencsa, Miszkolca, Pesztu i Chyrowa przez Stryj)	—	—	7·21	**8·01**	—
Do Stanisławowa przez Stryj	—	—	**10·36**	**8·01**	—
Do Skolego i Chyrowa przez Stryj	—	—	10.26	—	—
Do Stryja	—	—	3·41	—	—

UWAGA.

Godziny drukowane grubemi czcionkami oznaczają porę nocną od godziny 6 wieczór do godziny 5 min. 59 rano.

W biurze informacyjnem c. k. austr. kolei państwowych w Wiedniu (I. Johannesgasse 29), jakoteż w biurze informacyjnem c. k. austryackich kolei państwowych we Lwowie (ulica Trzeciego Maja l. 3 hotel Imperial) udziela się ustnych lub pisemnych wyjaśnień w sprawach dotyczących służby na c. k. austryackich kolejach państwowych. O ile podręczniki zezwalają, zasięgać tamże można informacyj odnoszących się do reszty austro-węgierskich i zagranicznych kolei.

Rozkłady jazdy w formacie kieszonkowym są do nabycia w biurach informacyjnych, kasach stacyjnych i u konduktorów.

W biurach informacyjnych sprzedają się wydawane przez c. k. austr. koleje państwowe bezpośrednie karty jazdy i zestawione zeszyty poświadczeń do jazdy, jakoteż taryfy.

Nadesłane.

Powrócił

Dr. Stanisław Dekański

specyalista w chorobach nerwowych i reumatycznych.

Ordynuje od 3 do 5.

ul. Pańska l. 6 parter. 1367

Wykaz

pięciu liczb wyciągniętych w c. k. Urzędzie loteryjnym lwowskim dnia 15 listopada 1893.

42 — 87 — 40 — 33 — 68

Następne ciągnienia odbędą się dnia 29 listopada i 13 grudnia 1893.

Z c. k. Urzędu loteryjnego we Lwowie.

Wystawy i muzea.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 5 popołudniu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Muzeum przemysłowe** w ratuszu codziennie od godziny 9—1 przed i od godziny 3—6 popołudniu. Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dnie 20 cnt. W niedziele otwarte od godziny 10—1 przedpołudniem. Wstęp wolny.

— **Muzeum im. Lubomirskich** otwarte codziennie rano od 9—1 z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych; we wtorki zaś i piątki od 3–5 popołudniu.

— **Muzeum im. Dzieduszyckich** przy ulicy Teatralnej l. 18, otwarte dla publiczności w święta i niedziele od godziny 10—11 przed południem, we środy i soboty od godz. 11—3. Wstęp wolny.

— **Zakład nar. im. Ossolińskich.** Biblioteka otwarta codziennie od 9—2, z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 16 listopada 1893

	płacą walutą zł. ct.	żądają austr. zł. ct.
1. Akcye za sztukę.		
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	215 —	217 —
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	257 —	259 —
Banku hip. galic. po 200 zł. a. w.	370 —	380 —
Banku kred. gal. po 200 zł. a. w.	— —	215 —
2. List. zast. za 100 zł.		
Banku hipot. 5 pr. w. a. w 40 l.	1 0 70	101 40
" " 5 prc. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	109 70	110 40
Banku hipot. 4½ pr. los. w 50 l.	99 80	100 50
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51 l.	100 30	101 —
" " 4 prc. w. a. " w 57 l.	97 —	97 70
Tow. kred. galic. ziems. 4 pr. w. a. I. emis.	98 30	99 —
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los w 41½ lat	98 —	98 70
4 pr. w. a. los. w 52 l.	98 —	98 70
4½ pr. w. a. los. 56 l.	99 80	100 50
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 5 pr.) 2½ pr. w. a.	— —	— —
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	— —	— —
4. Obligi za 100 zł.		
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	— —	— —
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	96 —	96 70
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	102 25	— —
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	102 25	— —
Połyczki kr. 6 pr. w. a.	105 —	— —
Połyczki kr. 4½ pr. w. a.	100 —	100 70
" " " 4 " "	95 70	96 40
" " " 4% koronowej	95 80	96 50
" Losy miasta Krakowa	25 —	27 —
" Stanisławowa	46 —	— —
6. Monety.		
Dukat cesarski	5 99	6 09
Napoleondor	10 08	10 18
Półimperyał	10.30	— —
Rubel rosyjski srebrny	33 — 1 25 —	
" papierowy	33.½ 1 35.—	
100 marek niemieckich	62 30	63 —

(bez kuponu bieżącego.)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14 listopada 1893.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	96.95	97.15
luty-sierpień	96.90	97.10
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	96.75	96.95
kwiecień-październik	96.85	97.95
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	144 50	145.—
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	144 50	145.—
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	160.25	161 25
" " 1864 po 100 zł.	197.—	197.75
" " 1864 po 50 zł.	197.—	197.75
Renty Com. po 42 litr. austr.	—	— —
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	159.75	160.—
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	118.80	119.—
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	95.95	96.15
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	105.—	105.50
Galicyi	—.—	—.—
Niższej Austryi	109.75	110.75
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	94 50	95.50
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	148.50	149 50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	334.—	334.75
Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	660.—	665 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	246.20	247.70
Bank austro-węgierski a 600 zł.	993.—	999.—
Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze	94 —	95.—
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	378.—	382.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2870.—	2890 —
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	—.—	—.—
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w.	258 —	259.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w s.	301.—	301 50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	193.50	194.50
I. koli węg. gal. a 200 zł. w srebrze	202.—	204.—
4. Listy zastawne losowane		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 prc.	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l.	124.—	125.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4 pr. a. w. w 50 l.	98.30	98.80
" " " " " 3 pr.	114.75	115.75
" " " " 3 pr. emisya 1889	114.60	115 20
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6. pr.	—.—	—.—
" " " " " w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
" " " " k w 36 l. 6 pr.	100.50	101 50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	97.75	98 25
" " " " " po 4 pr. w 41 l. wyl.	97.75	98.25
" " " " " po 4½ pr. w 52 latach zwrotne	99.90	100.—
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51½ l.	100.—	101.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	100 50	101.50
Banku aust. węg. 4½ pr.	99.90	100.75
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 prc.	100.50	101.50
" " " " wyl. 4½ pr.	100.50	100.75
" " " " w 41 l. wyl. po 4 pr.	98.—	98.30
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em. 1886 4%	99.30	100.30
" po 100 zł. " 1887 "	99 60	100.60
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	88.—	89.—
z r. 1884	96.10	96 10
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	105.75	106 25
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	141.—	142 —
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. a. w.	195 25	196 25
Clarego po 40 zł. m. k.	56 —	57 —
Tów. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m.	136.75	137 75
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. a. w.	26.—	26 40
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	24.25	25 25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. a. w	59.—	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	55.50	56.50
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.40	18 70
" " węg. " po 5 zł.	12 —	12.50
Fundacya szpitala Arcyk. Rudolfa po 10 zł. a. w.	—.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	70.—	71 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	68 25	69 —
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. a. w.)	48.—	—.
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.	147.—	147 50
" " po 50 zł. a. w.	69.—	71 50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	46.—	47 —
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	58 —	62 —
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	127.40	127.60
Paryż za 100 fr.	50·62·5	50.67·5
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	6.04.—	6.06.—
" pełnej wagi	6.02.—	6.04 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	10·14.	10.15 —
Rosyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 2126 [7105 1—3]

W dniach 18 grudnia 1893 i 22 stycznia 1894 każdym razem o 10 z rana, odbędzie się celem ściągnięcia 12/32 części wierzytelności Bernarda Landaua w kwocie 24 talarów czyli 39 zł. 60 ct. 12/32 części realności lwh. 370 w Filipowicach Grzegorza Dudka i małoletnich Maryanny i Elżbiety Żbik tudzież małoletn. Michała i Marcina Dudków.

Cena wywołania 48 zł. 72 ct. wa.

Wadyum 4 zł. 87 ct.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć wolno w tut. sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Konstanty Lipowski w Krzeszowicach.

C. k. Sąd powiatowy.

Krzeszowice, 20 czerwca 1893.

L. 21394 [7187 1—3]

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Karola Löwy prawonabywcy dr. Febusa Salomona w kwocie 20000 zł. w. a. z pn. dozwolona uchwałą z dnia 9 marca 1893 l. 4742 egzekucyjna sprzedaż realności pod Nk. 433 na Strusinie położonej, whl. 358 ks. grunt. gminy kat. Strusina objętej, dłużnika Bernardda Kropfa własnej, odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tut. w dwóch terminach 15 grudnia 1893 i 12 stycznia 1894 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 93985 zł. 52 ct. poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie. W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jąkąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 9400 zł. wa.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 2 listopada 1893.

L. 6713 [7268 1—3]

Dnia 13 grudnia 1893 i dnia 17 stycznia 1894 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tut. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż jednej piątej do Warwary Gładysz należącej części realności objętej wykazem hip. l. 72 gm. Żerebki królewskie w sprawie egzekucyjnej Ołeksy Czajka przeciw Warwarze Gładysz o zapłacenie sumy 143 zł. z przynależytościami.

Cena wywołania wynosi 1490 zł.

Przy pierwszym terminie realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy drugim także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Jana Chruszcza w Żerebkach królewskich.

C. k. Sąd powiatowy.

Skałat, d. 30 września 1893.

L. 4053 [7106 1—3]

W dniach 18 grudnia 1893 i 22 stycznia 1894 każdym razem o 10 z rana, odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Krzeszowicach w kwocie 63 zł. 60 ct. w. a. z pn. publiczna licytacya realności Jacka Ostachowskiego lwh. 112 w Czerny.

Cena wywołania 150 zł. wa.

Wadyum 15 zł. w. a.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć wolno w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Krzeszowice, 12 listopada 1892.

L. 5269 [7107 1—3]

W dniach 18 grudnia 1893 i 22 stycznia 1894 każdym razem o 10 z rana, odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Krzeszowicach w kwocie 300 zł. wa. z pn. pubiczna licytacya realności Franciszki z Urbańczyków Chodackiej lwh. 43 w Zalasie.

Cena wywołania 970 zł. w. a.

Wadyum 97 zł. w. a.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć wolno w tut. sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr Bąkowski w Krzeszowicach.

C. k. Sąd powiatowy.

Krzeszowice, 12 listopada 1892.

L. 16697 [7086 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 500 zł z pn. odbędzie się na rzecz Majera Blausteina i Siny Karp w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości whl. 358 gm. kat. Równia objętej, Marcina Schnurera względnie spadkobierców tegoż własnej, na dniu 19 grudnia 1893 i 22 stycznia 1894 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 489 zł. 50 ct.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony dr. Mieczysław Stanecki w Kałuszu

Kałusz, 24 października 1893.

L. 36387 [7226 2—3]

Obwieszczenie licytacyi.

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w Tarnopolskim okręgu dzierżawnym tudzież prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w Budzanowskim i Grzymałowskim okręgu dzierżawnym na przeciąg czasu jednego roku lub trzech lat tj. na czas od 1 stycznia 1894 do końca grudnia 1894 lub na czas od 1 stycznia 1894 do końca grudnia 1896 rozpisuje się niniejszem pod warunkami zawartymi w równocześnie wydanem drukowanem obwieszczeniu publiczną licytacyę, która się odbędzie w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu dnia 30 listopada 1893 od godziny 8 do godziny 12 przed południem.

L. bieżąca	Nazwa okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawy	Oznaczenie taryfy	Cena wywołania na jeden rok: od mięsa zł.	ct.	od wina zł.	ct	Razem zł.	ct.	Wadyum wynosi zł.	ct
1	Tarnopol	podatek od mięsa	I. i II. klasa taryfy	24124	—		—	24124	—	2412	40
2	Grzymałów	podatek od mięsa i wina	III. klasa taryfy i taryfa a ustawy z 18 maja 1875	2785	—	66	—	2851	—	285	10
3	Budzanów			2148	83	37	92	2186	75	218	67

Kto chce brać udział w licytacyi ma złożyć przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w kwocie w przyległym wykazie wyszczególnionej,

Przyjmuje się także pisemne nadaże.

Pisemne nadaże muszą być zaopatrzone w powyższe wadyum, mają zawierać dokładnie podaną kwotę ofiarowanego czynszu dzierżawnego tak liczbami jako też słowami, mają być ułożone podług przepisanego formularza, mają być wniesione opieczętowane do Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu najpóźniej do 2 godziny po południu dnia 29 listopada 1893.

Dzierżawca podatku konsumcyjnego od wina, moszczu owocowego i moszczu winnego obowiązany będzie na żądanie Wydziału krajowego we Lwowie razem z tymże podatkiem pobierać także 30 prc. dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego a za prawo poboru tego dodatku krajowego obowiązany będzie uiszczać na rzecz kraju 30 prc. umówionego z nim czynszu dzierżawnego za dzierżawę prawa poboru moszczu winnego i moszczu owocowego.

Bliższe warunki dzierżawy mogą być podane w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Tarnopol, dnia 8 listopada 1893.

L. 28556 [7227 2—3]

OBWIESZCZENIE.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu w Nowym Sączu rozpisuje trzecią publiczną licytacyę w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w poniżej wyszczególnionych 4 okręgach dzierżawnych, a to bezwarunkowo albo na przeciąg trzech lat od 1 stycznia 1894, do końca grudnia 1896, lub tylko na jeden rok 1894, albo warunkowo na rok 1894 z milczącem odnowieniem na dalsze dwa lata 1895 i 1896.

Warunki licytacyjne jako też wykaz miejscowości należących do każdego okręgu dzierżawnego mogą być przeglądnięte przed licytacyą w c. k. powiatowej Dyrekcyi Skarbu w Nowym Sączu, tudzież we wszystkich nadzorach c. k. straży skarbowej nowo sandeckiego powiatu skarbowego.

Oferty pisemne opieczętowane i zaadresowane z uwidocznieniem przedmiotu dzierżawy na adresie, należy wnosić najdalej do 12 godziny w południe ostatniego dnia poprzedzającego ustną licytacyę do rąk naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi Skarbu w Nowym Sączu.

Wadyum w wysokości 10 prc. ceny wywołania ma być przy pisemnych ofertach do oferty dołączone, zaś przy licytacyi ustnej do rąk komisyi licytacyjnej złożone.

Kwity kasowe opiewające na kaucyę lub wadya licytacyjne dotyczące dzierżawy nie wygasłej, nie będą jako wadya licytacyjne przyjęte.

L. p.	Okręg dzierżawny	Klasa taryfy B. ustawy z 18 maja 1875 Dz. u. p. Nr. 84.	Cena wywołania zł.	ct	Licytacya ustna odbędzie się
1	Gorlice	III.	7366	66	28 listopada 1893 od godziny 8 rano do 12 w południe w biórze c. k. powiatowej Dyrekcyi Skarbu w Nowym Sączu.
2	Grybów	III.	2300	.	
3	Krościenko	III.	3250	.	
4	Nowy Sącz	II. Nowy Sącz III. imię miejscowości	16060	.	

Nowy Sącz, dnia 9 listopada 1893.

L. 47705 [7223 2—3]

Wydział krajowy ogłasza niniejszem, iż z powodu rozwiązania kontraktu z dotychczasowymi dzierżawcami poboru krajowych opłat konsumcyjnych w powiecie Gródeckim nastąpi relicytacya na dalsze wydzierżawienie poboru tego prawa w pomienionym powiecie na czas jednego roku od 1 stycznia 1894 do 31 grudnia tegoż roku za pomocą pisemnych ofert wprost do Wydziału krajowego najpóźniej do 10 grudnia 1893 do godziny 2 po południu wnosić się mającemi.

Oferty na tę dzierżawę mogą być składane albo:

1) na cały powiat polityczny Gródecki za czynszem dzierżawnym dotychczasowym w kw. 3609 zł. 99 ct. albo też;

2) na okręg miasta Gródka z Blichem i Vorderbergiem za czynszem dzierżawnym w kwocie 1700 zł.,

3) na resztę powiatu sądowego Gródeckiego za czynszem dzierżawnym w kw. 1010 zł. i

4) na okręg sądowy w Janowie za czynszem dzierżawnym w kw. 900 zł.

Opieczętowane deklaracye mają być zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i zawierać mają obszar, na który dzierżawa ma się rozciągać, ofiarowany czynsz dzierżawy płacić się mający ratami kwartalnemi z góry, datę deklaracyi wreszcie podpis deklaranta z oznaczeniem miejsca zamieszkania i ostatniej stacyi pocztowej.

Do deklaracyi dołączone ma być wadyum w gotówce w wysokości 10 prc. ofiarowanego czynszu.

Zobowiązania oferentów trwać mają do czasu zatwierdzenia deklaracyi przez Wydział krajowy.

Oferty na cały powiat będą miały pierwszeństwo.

W razie nieudania się licytacyi zarządzony zostanie pobór krajowych opłat konsumcyjnych we własnej administracyi.

Z Rady Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks Krakowskiem.

We Lwowie, d. 3 listopada 1893.

L. 5786 [7180 2—3]

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia hipotekowanej wedle wyk. hip. l. 197 karty C poz. 20 pretensyi c. k. uprz. gal. akcyjnego Banku hipotecznego 3 raty po 874 zł 25 ct. z pn. wynoszącej odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali Nr. 12 w dniach 15 grudnia 1893 i 18 stycznia 1894 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Mało wody w powiecie Podhajeckim położonych wedle wyk. hip. l. 197 karty B poz. 12, 13 i 15 własność Emila Rath, Bernharda i Amelii Rath po $^{1}/_{3}$ części stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 77000 zł.

Dobra te sprzedane będą przy pierwszym terminie tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, zaś przy drugim terminie także i niżej ceny szacunkowej jednakowoż nie niżej 1/3 części takowej.

Wadyum ustanowione na kwotę 7700 zł.

Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności, których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąć by nie chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadały.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

O rozpisaniu licytacyi uwiadamia się strony interesowane tudzież tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 2 sierpnia 1893 jako dniu wystawienia extraktu tabularnego hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze w tej sprawie zapaść mające, z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone, nie mniej wierzycieli za granicami państwa austr. przebywających a mianowicie Betti czyli Beilę Nathanson zam. Brodzkę, Bernarda recte Bermana Nathansona i Hermana Nathansona do rąk ustanowionego niniejszem kuratora w osobie p. adw. dr. Czajkowskiego ze substytucyą p. adw. dr. Schüssla jako też za pomocą niniejszego edyktu.

Brzeżany, 30 września 1893.

L. 59858 [7230 2—3]

Celem nadania robót drukarskich dla c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie rozpisuje się niniejszem termin na wniesienie dotyczących ofert.

Poszczególne rodzaje robót mogą być przejrzane codzień w departamencie rachunkowym c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów między godziną 12 a 1 w południe.

Nadmienia się, że wynagrodzenie za powyższe roboty dotychczas około 4000 zł. rocznie wynosiło.

Oferty należycie ostemplowane, zapieczętowane i zaopatrzone w wadyum 200 zł. należy wnieść najdalej do 30 listopada 1893 do Dyrekcyi poczt i telegrafów.

Lwów, 5 listopada 1893.

Behufs Vergebung der Buchdruckerei-Arbeiten für die k. k. Post und Telegrafen Direction in Lemberg wird hiemit der Konkurs zur Einbringung der bezüglichen Offerte ausgeschrieben.

Die näheren Bedingungen bezüglich der Ausführung der Arbeiten können beim Rechnungs-Departament der erwähnten Direction täglich zwischen 12 und 1 Uhr Mittags eingesehen werden.

Hiebei wird erwähnt, dass bis nunzu die Entlohnung für diese Arbeiten sich auf circa 4000 fl. jährlich belief.

Offerte, gehörig gestempelt, versiegelt und mit einem Vadium per 200 fl. versehen, sind bis längstens 30 November 1893 der k. k. Post und Telegrafen Direction vorzulegen.

Lemberg, am 5 November 1893.

L. 5243 [7121 2—3]

W dniach 15 grudnia 1893 i 16 stycznia 1894 odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytabyi realności wedle whl. ks. gr. gminy katastralnej Sodzowa 33 w całości a wyk. hip. tejże gminy 39 i 498 po 1/3 części na imię dłużniczki Maryi z Fecyńców Woronycz jako własność zapisanej w Sodzowie położonej w celu ściągnięcia resztującej kwoty 25 zł. z pn. na rzecz Wolfa Korlinera.

Cena szacunkowa wynosi 261 zł, względnie 27 zł, dla 1/3 części ciał tabularnych objętych whl. 39 i 498 i 234 zł., dla ciała tabularnego objętego whl 33 ks. grunt. gm. kat. Sodzowa, a wadyum 26 zł. 10 ct, względnie 2 zł. 70 ct. i 23 zł. 40 ct. aw.

Gdyby nie można osiągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bohorodczany, 30 września 1893.

L. 25987 [6528 2—3]

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego 42 zł. 60 ct., 42 zł. 60 ct. i 42 zł 60 ct. z pn. odbędzie się dnia 14 grudnia 1893 i dnia 25 stycznia 1894 każdym razem o godzinie 11 przed południem przymusowa licytacya do Liebera Kaufa wedle wyk. hip. 541 dziel. IV. należącej realności pod l. $644^{4}/_{4}$ we Lwowie położonej, że na pierwszym terminie realność ta tylko wyżej ceny wywołania 2000 zł., lub przynajmniej za tę cenę, na drugim terminie także niżej ceny wywołania, jednakże nie niżej 1/3 części tejże sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 200 zł. złożoną być ma, — wyciąg hipoteczny, protokół opisania przynależności i bliższe warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, — nareszcie że dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych, którzyby po wydaniu wyciągu hipotecznego to jest po dniu 2 marca 1893 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Obmiński kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Rares mianowany został.

Lwów, 16 września 1893.

L. 19116 [7074 2—3]

C. k. Sąd powiatowy miej.-deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 13 rat po 8 zł. i 5 zł. 51 ct. w. a. z pn. licytacyą realności małoletniego Marcina Bauera własnej, wyk. hip. 38 gm. Zboiska objętej, na dzień 14 grudnia 1893 i na dzień 18 stycznia 1894 zawsze o godzinie 10 rano w biurze nr. 3.

Cena wywołania 445 zł.

Wadyum 45 zł. 50 st. w. a

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Łoziński.

Lwow, 8 października 1893.

L. 5016 [7241 2—3]

Tarnobrzeski c. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Józefy Rogalskiej w kwocie 200 zł. z pn. a. w. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 7 grudnia 1893 i 10 stycznia 1894 każdym razem o godź. 10 rano egzekucyjna licytacya realności lwh. 225 w księdze gm. kat. Baranów zapisanej.

Cena wywołania 3560 zł.

Wayum 356 zł.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się kuratorem adw. dr. Winklera w Tarnobrzegu.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Tarnobrzeg, 15 kwietnia 1893.

L. 7787 [7235 2—3]

W sprawie egzekucyjnej Galicyjskiego Zakładu kredytowego w likwiadacyi przeciw Pawłowi Ostachowiczowi i innym pto 1000 z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie o godzinie 10 rano dnia 29 listopada 1893 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 19 grudnia 1893 także poniżej takowej przymusowa licytacya realności pod l. 201 w Podhajcach położonej wyk. hip. 1479 i 1480 ks. grt. gminy kat. Podhajce objęta.

Cena szacunkowa oraz wywołania 2200 zł. i 800 zł.

Wadyum 220 zł. i 80 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i protokół opisania przynależności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Podhajce, dnia 27 czerwca 1893.

L. 8015 [7218 2—3]

Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi wekslowej Wolfa Nattla w kwocie 236 zł. 60 ct. a. w. wraz z procentem po 6 prc. od dnia 1 pazdziernika 1891 bieżącym i przyznanymi kosztami sądowymi i egzekucyjnymi odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna sprzedaż realności w gminie kat. Nowy Sącz położonej, whl. 311 objętej, dłużników solidarnych Teofila Klimka i Barbary Klimek własnej, w dwóch terminach a mianowicie w dniu 14 grudnia 1893 i w dniu 18 stycznia 1894 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 436 zł. a. w.

Wyciąg hipotoczny, protokół oszacowania sprzedać się mającego ciała hipotecznego, tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Nowy Sącz, 23 września 1893.

L. 4755 [7200 3—3]

C. k. Sad powiatowy w Husiatynie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Abrahama Hussa jako prawonabywcy Schabsy Kliglera i Markusa Somera względnie Dawida Moznera i Chaji Szternberg w kwocie 728 zł. zpn. odbędzie się dnia 13 grudnia 1893 i dnia 19 stycznia 1894 o godz. 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Jakóba Ozyasza Schwarza własnej, wyk. hip. 542 gm. kat, Probużna objętej, pod lk. 301 położonej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 2500 zł. w. a. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 250 zł. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest c. k notaryusz Władysław Zawadzki.

Husiatyn, 11 września 1893.

L. 34036 [7209 3—3]

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia poboru podatku konsumcyjnego od rzezi bydła i wyrębu mięsa (ustawa z dnia 16 czerwca 1877 Dz. p. p. Nr. 60) jakoteż od wina, moszczu winnego i owocowego, (ustawa z dnia 17 lipca 1862 Dz. p. p. Nr. 55 i z dnia 8 maja 1875 Dz. p. p. Nr. 85) w okręgach niżej wykazanych na przeciąg roku 1894 albo na lata 1894, 1895 i 1896 z prawem wypowiedzenia albo bezwarunkowo na lat trzy t. j. od roku 1894 do 1896 włącznie, ogłasza się niniejszem trzecią publiczną licytacyę pod następującymi warunkami:

1. Do dzierżawy przypuszcza się każdego, kto wedle ustaw od zawarcia kontraktów wykluczonym nie jest.

2. Mający chęć licytowania winien się wykazać przed komisyą licytacyjną kwitem kasowym z 10 prc. wadyum złożonego w gotówce lub w efektach do przyjęcia na kaucyę się kwalifikujących.

3. Zastępcy powinni się wykazać przy licytacyi pełnomocnictwem legalizowanem sądownie lub notaryalnie.

4. Pisemne oferty zaopatrzone 10 prc. wadyum wnieść należy do Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie najdalej do dnia 29 listopada 1893 do godziny 1 po południu.

5. Bliższych wiadomości o warunkach dzierżawy i miejscowościach w pojedynczych okręgach położonych można zasięgnąć w c k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie jakoteż w Nadzorach c. k. straży skarbowej lwowskiego okręgu skarbowego.

W Y K A Z

okręgów dzierżawnych lwowskiego powiatu skarbowego w których prawo poboru podatku konsumcyjnego od mięsa i wina od 1 stycznia 1894 na nowo ma być zabezpieczone.

L. p.	Przedmiot dzierżawy	Nazwa okręgu dzierżawnego z przynależnemi miejscowościami	Cena wywołania opłacić się mającego podatku zł.	ct.	Wysokość wadyum	Licytacya odbędzie się	U w a g a.
1	Prawo poboru podatku konsumcyjnego od mięsa	Chodorów z 30 miejscowościami	1701	73	170	dnia 30 listopada 1893 od godziny 8 rano do 1 po południu w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.	W myśl § 10 ust. kraj. z dnia 20 marca 1891 Dz. p. p. Nr. 35 obowiązany jest każdy dzierżawca pobierać na żądanie Wydziału kraj. dodatek kraj. do podatku kons. od wina, moszczu winnego i owocowego w wysokości 30 prc jak długo ten dodatek istnieć będzie i za prawo poboru tego dodatku kraj. uiszczać 30 prc. czynszu dzierżawnego umówionego za prawo poboru samego podatku. Zmiana tego dodatku kraj. ma mieć ten sam skutek co zmiana taryfy podatku konsumcyjnego.
2		Gródek z 46 miejscowościami	12083	—	1208		
3		Rozdół z 13 miejscowościami	2216	—	221		
4		Żydaczów z 21 miejscowościami	1016	55	102		
1	Prawo poboru podatku konsumcyjnego od wina	Nawarya z 28 miejscowościami	15	—	2		
2		Żurawno z 3 miejscowościami	117	—	12		

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 6 listopada 1893.

L. 4118 [6901 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach ogłasza, iż celem ściągnięcia dłużnej sumy w kwocie 50 zł. w. a. z pn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bochni, przeprowadzi licytacyą realności lwh. 17 gm. kat. Łężkowice objętej a dłużniczki Salomei Budyciowej własnej w dwóch terminach licytacyjnych dnia 12 grudnia 1893 i dnia 1 stycznia 1894 każdym razem o godzinie 10 rano w biórze sądowym.

Cena wywołania wynosi 565 zł.

Wadyum 57 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowione kuratorem Józefa Kusionowicza c. k. notaryusza z podstawieniem adw. dr. Szafarskiego w Niepołomicach.

Niepołomice, dnia 20 września 1893.

L. 5744 [7108 3—3]

Dnia 12 grudnia 1893 i 16 stycznia 1894 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym Sądzie przymusowa sprzedaż w drodze licytacyi realności wedle wyk. hip. l. 410 ks grunt. gminy Rozdołu nieobjętej masy śp. Marcina Błotnickiego własnej, celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa Kredytowego w Rozdole 100 zł.

Cena wywołania 150 zł.

Wadyum 15 zł.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej takowej.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono Józefa Palidowicza z Mikołajowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Mikołajów, 15 sierpnia 1893.

L. 10929 [7197 3—3]

C. k. Sąd powiat. m. deleg ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Pańka Kaczana w kwocie 16 zł. 44 ct. w. a. z pn. odbędzie się dnia 13 grudnia 1893 i dnia 17 stycznia 1894 o godz. 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Romana Kaczana własnej z połową wyk. hip. 205, jedną szóstą wh. 206 i jedną czwartą wh. 207 objętej, w Pobereżu położonej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 374 zł. 33 ct. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 38 zł. wa.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. El. Fischler.

Stanisławów, 30 września 1893.

L. 15003 [6948 3—3]

Zawiadamia się chęć kupna mających, że w tutejszym Sądzie powiatowym miejsko-delegowanym odbędzie się przymusowa sprzedaż realności lwh. 146 i lwh. 302 gminy Trzciana na pokrycie wierzytelności Galicyjskiego Zakładu Kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie pto 600 zł. w. a. z pn. w dniach 11 grudnia 1893 i 17 stycznia 1894, każdym razem o godz. 10 rano.

Cena wywołania realności lwh. 146 kwota 1050 zł., zaś realności lwh. 302 kwota 150 zł.

Wadyum co do realności lwh. 146 kwota 105 zł., zaś co do realności lwh 302 kwota 15 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy miej deleg.

Rzeszów, dnia 24 października 1893

L. 3221 [7174 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Przeworsku ogłasza, iż w dniach 11 grudnia 1893 i 22 stycznia 1894 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 56 w Rozborzu położonej wedle wykazu hip. 260 Maryanny Jarosz własnej, na rzecz Dymitra i Maryanny Mrugałów o 151 zł. 1 ct. wa. z pn., na pierwszym terminie za cenę szacunkową 1446 zł. 93. ct. w. a. lub wyżej tejże, zaś na drugim terminie także poniżej takowej.

Wadyum wynosi 150 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej

C. k. Sąd powiatowy.

Przeworsk, 2 października 1893.

L. 5387 [6818 3 3]

W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy Oszczędności w Wieliczce a to rat pożyczki w kwocie 200 zł. z pn. w dniu 12 grudnia 1893 i 23 stycznia 1894 każdym razem o godzinie 9 rano przymusowa sprzedaż realności lwh. 3 w Libertowie Józefa Wrony własnej.

Cena wywołania wynosi 1146 zł. 50 ct.

Wadyum 115 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adwokat Dzikowski w Skawinie.

Skawina, 25 września 1893.

L. 7983 [7199 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Michała Komorowskiego w kwocie 430 zł. w. a. zpn odbędzie się dnia 13 grudnia 1893 i dnia 19 stycznia 1894 o godzinie 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż 1/6 części realności dłużniczki Chany Fried własnej, wyk. hip. l. 117 gminy Wasylkowce objętej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 516 zł. $66^2/_3$ ct. w. a. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 51 zł $66^1/_3$ ct. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest c. k. notaryusz Zawadzki z Husiatyna.

Husiatyn, dnia 9 września 1893.

Konkursa.

L. 3766 [7225 3—3]

Obwieszczenie

w sprawie przyjęcia oficyałów gorzelnianych.

Do współdziałania przy wykonywaniu kontroli podatku konsumcyjnego od wódki ustanowieni będą oprócz istniejących już technicznych organów kontroli gorzelń także jeszcze „oficyałowie gorzelń" z poborami urzędników państwowych X klasy rangi, których zadaniem w pierwszej linii będzie kontrolowanie rafineryi spirytusu, uznanych za wolne składy na wódkę.

Oficyałowie gorzelń przyjęci będą na razie prowizorycznie za kontraktem służbowym, a po upływie jednorocznej a w miarę okoliczności dwuletniej zadowalniającej służby za kontraktem, zamianowani zostaną rzeczywistymi urzędnikami w X. klasie rangi.

Prócz zwyczajnych poborów tej klasy rangi (płacy i dodatku aktywalnego) pobierać będą oficyałowie gorzelń przez czas wykonywania kontroli nad rafineryą uznaną za wolny skład na wódkę zamiast dyet, kosztów podróży względnie t. z. należytości za chody zaliczalnych za składaniem rachunków — ryczałt, którego wysokość w każdym poszczególnym wypadku oznaczoną zostanie, a który najmniej 180 zł. a najwyżej 360 zł. aw. wynosić będzie.

Zresztą odsyła się kompetentów do postanowień odnośnego reskryptu ministeryalnego jakoteż do postanowień instrukcyi służbowej, która może być przeglądniętą w c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie, tudzież w każdej z tutejszo krajowych Dyrekcyj okręgów skarbowych.

Wymogi dla osiągnięcia powyższych posad, których ilość na razie jeszcze nie jest oznaczoną, są następujące:

1) obywatelstwo austryackie,

2) nieposzlakowany charakter,

3) nieprzekroczony 40 rok życia,

4) dokładna znajomość języków krajowych,

5) dowód ukończenia chemiczno-technicznego oddziału w jednej z austryackich szkół politechnicznych i złożenia pierwszego egzaminu państwowego co najmniej z klasyfikacyą „uzdolniony", ewentualnie dowód odbycia szkoły gorzelnianej z dobrym postępem,

6) co najmniej jednoroczne zajęcie przy technicznem kierownictwie gorzelń.

Ubiegający się o taką posadę mają wnieść podania należycie udokumentowane w przeciągu trzech tygodni licząc od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia do Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 7 listopada 1893.

L. 57821 [7272 1—3]

Celem nadania jednego stypendyum o rocznych 300 zł. w. a. z fundacyi imienia Agenora hr. Gołuchowskiego ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum to, utworzone przez śp. Agenora hr. Gołuchowskiego na pamiątkę, iż sam był niegdyś uczniem lwowskiego Uniwersytetu, przeznaczone jest wyłącznie dla ubogich w Galicyi urodzonych młodzieńców, którzy z celującym postępem kształcą się na wydziale prawniczym Uniwersytetu we Lwowie.

Prawo nadawania tego stypendyum służy Wmu Agenorowi hr. Gołuchowskiemu na Skale.

Kandydaci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem Grona Profesorów wydziału prawniczego w Uniwersytecie lwowskim do Wydziału krajowego, a to najpóźniej do 30 listopada b. r. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa i dowody dotychczasowego postępu w naukach, a w szczególności świadectwa z ostatniego półrocza.

Z Wydziału krajowego

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 13 listopada 1893.

L. 1134 [7247 1—2]

C. k. Rada szkolna okręgowa ogłasza konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

A. Posada rzeczywistego katechety dla religii rz kat. przy 5 kl. szkole ludowej mieszanej w Łańcucie z płacą roczną 450 zł. i 10 prc. dodatkiem na pomieszkanie.

O posadę tę mogą się ubiegać tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni.

B 1. Posada starszego nauczyciela (nauczycielki) przy 5 kl. szkole mieszanej w Przeworsku z roczną płacą 450 zł i 10 prc. na pomieszkanie.

2. Posada młodszej nauczycielki przy 5 kl. szkole żeńskiej w Leżajsku z płacą roczną 300 zł. i 10 prc. na pomieszkanie.

Na tę posadę będą mieć pierwszeństwo kandydaci (kandydatki) z egzaminem wydziałowym z przedmiotów z grupy przyrodniczej lub też tacy którzy ukończyli kurs rysunkowy przy szkole przemysłowej lub kurs robót ręcznych przy szkole wydziałowej we Lwowie lub w Krakowie.

C 1. Posada kierownika przy 4 kl. szkole mieszanej w Kańczudze z roczną płacą 450 zł. i 50 zł. za kierownictwo i wolnem pomieszkaniem.

2. Ewentualnie posada nauczyciela starszego z roczną płacą 450 zł. i 10 prc. na pomieszkanie.

D. 1. Posada kierownika przy 2 kl. szkole w Woli zarzyckiej z roczną płacą 300 zł. i 50 zł. za kierownictwo i wolnem pomieszkaniem.

2. Posada nauczyciela przy tejże szkole z roczną płacą 300 zł.

E. Posady nauczycieli młodszych przy 4 kl. szkole mieszanej w Żołyni z roczną płacą 300 zł. i 10 prc. dodatkiem na pomieszkanie i przy 3 kl. szkole w Grodzisku z płacą 300 zł.

F. Posady przy szkołach etatowych jednoklasowych w Gaci, Gniewczynie, Łopuszce wielkiej, Rozborzu i Urzejowicach z płacą roczną 300 zł. i wolnem pomieszkaniem.

Ubiegający się o jednę z powyższych posad winni wnieść podania za pośrednictwem swej władzy przełożonej do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej najdalej do 15 grudnia b. r.

Podania winny być zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną, wszystkie dokumenta służbowe wraz z wykazem lat służby.

Podania spóźnione lub należycie nieudokumentowane, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Łańcut, dnia 4 listopada 1893.

L. 23162 [7243 2—3]

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela religii dla uczniów obrządku gr. katol. w c k. gimnazyum w Drohobyczu, ewentualnie na takąż posadę, która może opróżnić się w innej szkole średniej.

Do posady tej przywiązana jest roczna płaca i dodatki do płacy w myśl ustaw z dnia 7 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 46) i z dnia 18 kwietnia 1873 (Dz u. p. Nr. 48).

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wnieść swe podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenty za pośrednictwem swej przełożonej władzy do Prezydyum c k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 15 grudnia 1893.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 6 listopada 1893.

L. 3767 [7228 2—3]

Konkurs celem obsadzenia trzech posad inspektorów gorzelni.

W obrębie c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu są do obsadzenia trzy posady inspektorów gorzelń w VIII. klasie rangi z systemizowanymi poborami.

Ubiegający się o te posady kontrolorowie gorzelń mają wnieść odpowiednio udokumentowane podania w przeciągu czterech tygodni w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Lwów, 7 listopada 1893.

Kuratele.

L. 6763 [7236 2—3]

C k. Sąd powiatowy w Pilznie podaje do publicznej wiadomości, iż Jadwiga Trybowa ze Zdzar z powodu marnotrawstwa pod kuratelę oddaną została.

Kuratorem jej jest Jan Baruss ze Zdzar.

C k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 19 września 1893

L. 11095 [7203 2- 3]

Wojtko Ruczkal syn Józefa, rolnik z Miłkowa uznany został marnotrawcą, jego kuratorem jest Olech Winiarz z Miłkowa.

Z c. k. Sądu powiatowego.

W Lubaczowie, 30 października 1893.

L. 6843 [7183 2- 3]

Jana Stankiewicza z Przeciszowa za bezwłasnowolnego uznano a kuratorem dla niego Wincentego Kasperka z Przeciszowa ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy.

Zator, dnia 2 listopada 1893.

L. 5044 [7242 2—3]

Demka Krysa z Dynisk uznano za marnotrawcę i nadano mu kuratora Stefana Petrusiów z Dynisk.

C. k. Sąd powiatowy.

Unnów, 10 lipca 1893.

Upadłości.

L. 55616 [7244 2—3]

C. k. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 Dz. p. p., położony majątek Meiera Quellera, kramarza we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. Sekretarzowi Rady Kosowskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adwokata dr Adolfa Raresa wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się terminj na dzień 27 listopada 1893 godz. 10 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym Sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem dnia 13 stycznia 1894 i podać ją na terminie na dzień 12 lutego 1894 godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swymi pretensyami, przysługuje prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 13 listopada 1893.

L. 59 [7261]

Celem ustalenia roszczeń adwokata dr. Rodryka Alsa jako tymczasowego zarządcy masy upadłej Awigdora Hammera co do wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych, zwołuję na zasadzie §. 161 u. k. ogół wierzycieli tejże masy na dzień 4 grudnia 1893 na godzinę 10 rano do biura Nr. 28.

Rzeszów, 27 października 1893.

C. k. Adjunkt sądowy jako komisarz konkursu.

L. 148 [7250]

W upadłości firmy I. I. Dallet & Kahan tudzież jej jawnych spólników Izaka Jakóba Dalleta i Samuela Kahan w Krakowie oznajmiam w myśl §. 176 ust. konk. wszystkim wierzycielom, którzy do tej masy krydalnej pretensye zgłosili, że projekt pierwszej repartycyi mogą u mnie lub u zarządcy masy przejrzeć lub odpisać, i że przeciw takowemu mogą aż do 13 listopada 1893 wnieść do mnie swoje zarzuty na piśmie lub protokolarnie, poczem mają się stawić na terminie w dniu 22 listopada 1893 o godz. 9 rano, na którym w razie wniesienia zarzutów rozprawa co do takowych przeprowadzoną i repartycya ostatecznie uregulowaną będzie.

Kraków, dnia 25 października 1893.

C. k. Sekretarz Rady Sądu krajowego jako komisarz konkursowy.

[7274 1—3]

Podpisany zarządca masy rozbiorowej Jakóba Sachsenhausa wzywa do wnoszenia ofert na zakupno składu towarów żelaznych i żelazno galanteryjnych wraz z urządzeniem sklepowem łącznej wartości szacunkowej 1621 zł. 24 ct. także poniżej wartości tej, do dnia 3 grudnia b. r. godziny 12 w południe w kancelaryi zarządcy przy ul. Sykstuskiej l. 6, gdzie też można przejrzeć bliższe warunki i inwentarz jakoteż uzyskać oglądnięcie przedmiotów sprzedaży.

Lwów, dnia 16 listopada 1893.

Adwokat dr. Izydor Feiles.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 6736 [7136 3—3]

Edict

Zur Einberufung der Verlassenschafts-Gläubiger.

Von dem k. k. Bezirksgerichte in Kolbuszowa werden diejenigen, welche als Gläubiger an die Verlassenschaft des in der Nacht vom 21 auf 22 Dezember 1892 in der Infanterie-Baracken-Kaserne in Dembica ohne Testament verstorbenen Johann Malibor ski k. und k. Hauptmann 1. Klasse im Infanterie Regimente Nr. 40 eine Forderung zu stellen haben, aufgefordert binnen sechs Monaten von der letzten Einschaltung dieses Edictes in der „Gazeta Lwowska" bei diesem Gerichte zur Anmeldung und Darthuung ihrer Ansprüche zu erscheinen oder bis dahin ihr Gesuch schriftlich zu überreichen, widrigens denselben an die Verlassenschaft, wenn sie durch Bezahlung der angemeldeten Forderungen erschöpft würde, kein weiterer Anspruch zustände, als insoferne ihnen ein Pfandrecht gebührt.

K. k. Bezirksgericht.

Kolbuszowa, den 27 Oktober 1893.

Edykt

Celem zwołania wierzycieli spadkowych.

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowej wzywa tych, którzyby jako wierzyciele do spadku po zmarłym w nocy z dnia 21 na 22 grudnia 1892 w barakach wojskwych w Dembicy bez testamentu Janie Maliborskim c. k. kapitanie 1. klasy d pułku piechoty Nr. 40 jakieś roszczenia mieli, aby w sześciu miesiącach od ostatniego ogłoszenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej w tymże sądzie celem zgłoszenia i wykazania swych wierzytelności się stawili, lub w tym samym czasie prośbę na piśmie wnieśli, w przeciwnym bowiem razie nie przysługiwałoby im do spadku, gdyby tenże przez zapłatę zgłoszonych wierzytelności został wyczerpanym, żadne dalsze roszczenie, chyba tylko to jakieby im z mocy prawa zastawu służyło.

C. k. Sąd powiatowy.

Kolbuszowa, d. 27 października 1893.

L. 8943 [6618 2—3]

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Jaśle ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Owsiaka z przyczyny wniesionej przeciw niemu i spól. przez Franciszkę Owczarską na dniu 8 października 1893 l. 8943 skargi prowizoryalnej o naruszenie w posiadaniu dwóch kawałków gruntu w Warzycach zpn. kuratorem p. dr. Andrzeja Pawłowskiego adw. krajowego w Jaśle i wzywa Józefa Owsiaka, aby sądowi swe miejsce zamieszkania wskazał albo też kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił.

Jasło, dnia 10 października 1893.

L. 2128 [6642 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Łące uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Fedka Jarzyka z Bilinki małej, że celem doręczenia mu ts. uchwały z 2 luteg. 1891 l. 249 zapadłej w sprawie egzekucyjnej ogólnego rolniczo kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny w likwidacyi przeciw Iwanowi Jarzykowi pto. 174 zł. 33 ct aw. zpn ustanowił kuratorem ad actum Gabra Kurendę z Bilinki małej.

C. k. Sąd powiatowy.

Łąka, dnia 29 maja 1891.

L. 5783 [6646 2—3]

Dnia 29 maja 1892 zmarł w Białymkamieniu Koppel Zwerdling, który zapisał Beili, Joslowi, Markusowi i Izraelowi Zwerdlingom po 10 zł.

Ponieważ niewiadomo, czy zapisobiercy ci żyją i gdzie przebywają, ustanowił Sąd tutejszy dla nich kuratora ad actum w osobie p. Izydora Aderschlägera Białymkamieniu, o czem się ich niniejszem uwiadamia.

C. k. Sąd powiatowy..

Olesko, 17 sierpnia 1893.

L. 50095 [6657 2—3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu M. (Majera) Quellera że celem doręczenia mu tut. sądowego nakazu zapłaty z dnia 20 września 1893 do l. 46872 w sprawie Ludwika Ulmanna przeciw niemu pto 382 zł. w. a. zpn. wydanego i dalszych uchwał w tej sprawie, dla niego kuratorem adw. dr. Kraus a tegoż zastępcą adw. dr. Lilien ustanowieni zostali.

We Lwowie, d. 14 października 1893.

L. 9537 [6670 2—3]

Ottona Schneidera w Paryżu zamieszkałego zawiadamia się, że Berisch Hornik wniósł pozew przeciw niemu o zapłatę 861 zł. 52 ct., na który termin do ustnego postępowania na dzień 15 stycznia 1894 godz. 9 rano wyznaczono.

Wzywa się zatem, by ustanowionemu kuratorowi p. Burzyńskiemu notaryuszowi w Bursztynie potrzebną informacyę udzielił lab ustanowienia innego zastępcy żądał.

C. k. Sąd powiatowy.

Bursztyn, dnia 20 września 1893.

L. 3860 [6644 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Nowemsiole uwiad mia niewiadomego z miejsca pobytu Aleksandra Kopersiewicza, że dnia 8 lutego 1882 zmarła w Klebanówce Tekla Didyk bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu powołanego do spadku Aleksandra Kopersiewicza jako wnuka spadkodawczyni nie jest wiadomem, przeto wzywa się go, by się w przeciągu roku od dnia niżej wyrażonego w Sądzie tutejszym zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł, gdyż inaczej rozprawa spadkowa z oświadczonymi spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem Danyłą Kopersiewiczem przeprowadzoną będzie

C. k. Sąd powiatowy.

Nowesioło, 28 sierpnia 1893.

L. 8771 [6665 2—3]

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego dr. Adolfa Knobla, że na skargę de praes 6 października 1893 l. 8771 wniesioną wydano polecenie, by na zasadzie wekslu z d. 1 maja 1890 sumę 68 zł. z 6 prc. odsetkami od 2 lutego 1890 i kosztami 6 zł. 61 ct. Aronowi Fischowi w dniach trzech zapłacił.

Zaleca mu zarazem, by kuratorowi swemu adwokatowi dr. Sulerzyckiemu w Nowym Sączu potrzebnej informacyi do wniesienia zarzutów udzielił lub innego pełnomocnika sądowi wskazał, gdyż inaczej skutki zaniedbania tego sam sobie przypisać będzie musiał

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 7 października 1893.

L. 57581 [7278 1—3]

Począwszy od dnia 1 listopada b. r. można przesyłać do Indyj zuawskich pakiety pocztowe bez wartości deklarowanej i bez powziątku aż do wagi 5 kilogramów.

Odcinków adresów przesyłkowych wolno używać do pisemnej korespondencyi, również dozwolone są wycofywani przesyłek i zmiana adresu.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 9 listopada 1893.

L. 59308 [7271 1—3]

C k Sąd powiatowy miejs. deleg. S I. we Lwowie ogłasza niniejszem, że dnia 11 marca 1891 zmarł tutaj bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Jan Niel (Daniel) Kalat naczelnik ck. urzędu probierczego.

Gdy do spadku po nim powołani z ustawy bracia zmarłego, Wacław, Gustaw i Bogumił z miejsca pobytu i życia nie są tut sądowi znani, przeto wzywa się ich, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego w tut. sądzie do spadku tego zgłosili, gdyż w przeciwnym razie zostanie rozprawa z ustanowionym dla nich kuratorem i resztą spadkobierców zgłaszających się zakończoną.

Lwów, dnia 11 października 1893.

3453 [7262 1—3]

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Jaśle zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych, Józefa, Kaspra i Katarzynę Ryżowiczów, że przeciw nim wnieśli Franciszek i Katarzyna Praszkowie pozew pod 23 kwietnia 1893 l. 3453 o własność części parcel 1363, 1366, 1367 l. wyk. hip. 33 gminy Załęże i że kuratorem dla nich adw. Steinhausa w Jaśle ustanowiono, oraz że w tym sporze termin do obrony na dzień 5 grudnia 1893 o godzinie 9 rano w tut. Sądzie wyznaczono.

Wzywa się ich zatem, aby kuratorowi informacyi do obrony udzielili lub przed terminem pełnomocnika ustanowili i o tem sądowi donieśli.

Jasło, dnia 29 maja 1893.

L. 50907 [7273 1—3]

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza odnośnie do edyktu amortyzacyjnego z dnia 29 lipca 1893 l. 34730 w dniach 25, 26 i 27 sierpnia 1893 w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" ogłoszonego, że termin do przedłożenia przez posiadacza książeczki wkładkowej galicyjskiej kasy oszczędności Nr. 18018 na imię Wojciecha Urbańskiego opiewającej co do której wdrożono uchwałą z dnia 29 lipca 1893 l. 34730 postępowanie amortyzacyjne, upływa z dniem 27 lutego 1894 r.

We Lwowie, 28 października 1893.

L. 11850 [6615 1—3]

C. k Sąd obwodowy jako handlowy w Samborze zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Hersza Fischmana, że na pozew Salamona Freunda de praes. 30 sierpnia 1893 l. 11850 wydał uchwałą z dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. zpn. i że Lowy doręcza w osobie adwokata dr. Sreuermana z substytucyą adwokata dr. Fiternika ustanowionemu kuratorowi.

Wzywa się zatem Hersza Fischmana ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielił lub innego zastępcę zamianował i sądowi podał do wiadomości, ile że w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wynikające własnej winie przypisać musi.

C. k. Sąd obwodowy.

Sambor, 2 września 1893.

L. 7902 [6635]

Seitens des k. k. Kreis- als Handels-Gerichtes in Rzeszów, wird kundgemacht, dass im hiergerichtlichen Handelsregister für Gesellschaftsfirmen die Zweigniederlassung „der prot Handelsfirma Heilman Kohn & Söhne" in Rzeszów mit dem eingetragen wurde, dass die Hauptniederlassung dieser Firma beim k. k. Handelsgerichte in Wien im Register für Gesellschaftsfirmen protokollirt ist — ferner, dass die Handelsgesellschaft seit 27 October 1879 bestehe, öffentliche Gesellschafter derselben, die Herrn Salomon Kohn, Marcus Kohn und Markus Kohn jun. seien, sämmtliche in Wien, und dass den beiden erstgenannten Gesellschaftern das Vertretungsrecht der Gesellschaft zustehe, dass ferner unter dieser Firma ein Kleidermachergewerbe betrieben werde — endlich, dass derlei protokollirte Zweigniederlassungen bereits in Bielitz, Troppau u. Stanislau bestehen

Vom k. k. Kreisgerichte.

Rzeszów, am 19 September 1893.

L. 21953 [7248 1—3]

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Samuela Rosiera przedtem w Nowym Sączu zamieszkałego, że pko niemu Mojżesz Wechsler młodszy wniósł w sądzie tutejszym dnia 11 października 1893 l. 19892 pozew wekslowy o 300 zł. a. w. z pn. i że wydany w załatwieniu takowego nakaz zapłaty z dnia 12 października 1893 l. 19892 doręczono ustanowionemu dlań kuratorowi adw. tutejszemu dr. Apfelbaumowi.

Tarnów, 9 listopada 1893.

L. 16257 [6727 1—3]

C. k Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Mojżesza Fingerl przeciw Sindlowi Rath i tow. pto 150 zł. w. a. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Sindla Ratha adw. dr. p. Zipsera, z substytucyą adw. dr. Schustera i doręczył kuratorowi dr. Zipserowi nakaz zapłaty z dnia 14 października 1893 l. 16257 dla Sindla Rath przeznaczony.

Kołomyja, 14 października 1893.

Zl. 7775 [6704 1—3]

Vom k. k. Bezirksgerichte in Peczeniżyn wird kundgemacht, dass für den, dem Aufenthaltsorte unbekannten Alfons de Richard ein Curator ad actum in der Person des Kazimierz Komorowski aus Słoboda Kopalnia bestellt und im sowohl der h. g. zurückgelegte Bescheid vom 31 December 1893 Zl. 15874 als auch die weiteren in der Executionssache des Josef Freier wider Alfons de Richard pto 220 fl. ö. W. ergangenen Bescheide zugestellt werden und hievon der Execut Alfons de Richard zu dem Ende verständigt wird, dass er dem bestellten Curator seine Behelfe mittheile oder einen anderen Bevollmächtigten dem Gerichte namhaft mache.

Peczeniżyn, dem 2 September 1893.

L. 6045 [6748 1—3]

Sanocki c. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Courcelle de Boisbeben, że Wincenty Szatkowski wniósł przeciw niej i Kazimierzowi de Ostoja Ostaszewskiemu pozew wekslowy de praes. 27 września 1893 l. 6045 o zapłatę częściowej kwoty 1800 złr. aw. z pn., który to pozew co do niej do ustnej rozprawy wedle prawa wekslowego zadekretowano i takowy dr. Józefowi Flakowiczowi adwokatowi w Sanoku jako ustanowionemu dla niej z substytucyą dr. Wojciecha Słączki kuratora ad actum doręczono.

Wzywa się przeto Courcelle de Boisbeben, by rzeczonemu kuratorowi udzieliła informacyi do zastępowania jej w tej sprawie lub innego pełnomocnika Sądowi wskazała, gdyż inaczej złe tad wyniknąć mogące skutki sama sobie przypisze.

Sanok, dnia 30 września 1893.

L. 13148 [6750 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Czortkowie zawiadamia Nathana Judę i Leibę Smików zamieszkałych w Marmarosz Sziget, że Abraham Kahlenberg wytoczył przeciw nim na dniu 21 lipca 1893 l. 13148 pozew o zapłacenie 80 zł. i że dla nich ustanawia się kuratorem p. adw. dr. Horbaczewskiego w Czortkowie, oraz wzywa ich, aby kuratorowi temu udzielili do obrony wyjaśnień lub wskazali sądowi innego pełnomocnika w tut. prowincyi zamieszkałego.

Czortków, dnia 23 lipca 1893.

L. 11487 [7176 3—3]

Zawiadamia się niewiadomego z pobytu, Jana Barana, że na wniesiony przeciw niemu przez Wojciecha Niemca pozew z 21 września 1893 l. 11487 o własność kilku parcel z realności wykazem hipotecznym l. 41 gm. Okonin objętej wyznaczono termin do rozprawy ustnej na dzień 23 stycznia 1894 i wzywa się nieobecnego, aby ustanowionemu dla niego kuratorowi, adw. dr. Ujejskiemu, potrzebną do obrony informacyą dał, lub innego zastępcę sobie obrał, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Ropczyce, 23 września 1893.

L. 12546 [7215 3—3]

C. k. Sąd powiatowy ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Botora z Nieczajny w sporze drobiazgowym tegoż z Mojżeszem Kleinhändlerem o 44 zł. kuratorem adwokata dr. Datkę i wyznacza do rozprawy drobiazgowej termin na dzień 6 grudnia 1893 o godz. 9 rano.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 8 listopada 1892

L. 6079 [7204 3—3]

Wskutek pozwu Jana Leśko z Bilinki przeciwko niewiadomym z miejsca pobytu Piotrowi Trybulskiemu i Maryannie z Kuliszewskich Trybulskiej pto 30 zł. wyznaczono do rozprawy drobiazgowej termin na 20 grudnia 1893 o godzinie 9 rano, kuratorem nieobecnych Zdzisław Szybalski w Łące.

C. k. Sąd powiatowy.

Łąka, 24 października 1893.

L. 5218 [7202 3—3]

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Hryca Howańca, iż w sporze drobiazgowym Mendla Tanenbauma przeciw niemu pto 50 zł. ustanowiono dlań kuratorem Szymona Hamernika z Tylicza i termin do rozprawy na dzień 15 grudnia 1893 o godzinie 8 rano wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.

Muszyna, 28 września 1893.

L. 21406 [7164 3—3]

C. k. Sąe obwodowy jako sąd handlowy na prośbę firmy M. Kempiński i spół. zezwolił na wdrożenie postępowania amortyzacyjnego względem zaginionego wekslu z daty Tarnów dnia 22 sierpnia 1893 przez firmę M Kempiński i spół na sumę 160 zł. aw. na rzecz swoją wystawionego w dniu 5 lutego 1894 w Tarnowie płatnego przez S. Jakóbowskiego do zapłaty przyjętego i wzywa miniejszem posiadacza wekslu, aby go w dniach 45 od dnia ogłoszenia tego edyktu w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej przedłożył, inaczej weksel za umorzony uznany zostanie.

Tarnów, dnia 2 listopada 1893.

L. 40744 [7181 3—3]

Uwiadamia się niewiadomą z życia i miejsca pobytu Maryannę Markiewiczową, że Stanisław Stachowski wniósł przeciw niej skargę de pr. 3 października 1893 l. 40744 o uznanie zaintabulowanego na realności lwb. 69 w Czarnej wsi prawa zastawu dla sumy 75 złp za zgasłe, którą do rozprawy sumarycznej na dzień 1 grudnia 1893 o godzinie 9 rano zadekretowano i ustanowionemu dla niej kuratorowi adw. dr. Bobilewiczowi w Krakowie doręczono, zarazem się ją wzywa, aby kuratorowi informacyi udzieliła lub innego pełnomocnika ustanowiła.

C. k. Sąd deleg. miejski.

Kraków, 12 października 1893.

L. 5507 [7182 3—3]

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Buszka, iż w sporze drobiazgowym funduszu pożyczkowego kasy gminy miasta Muszyny przeciw niemu pto. 100 zł a. w. ustanowiono dlań kuratorem Józefa Buszka młodszego z Muszyny i termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 11 grudnia 1893 o godzinie 8 rano wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.

Muszyna, 14 października 1893.

L. 8141 [72 6 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Pajzę Moroch, że dnia 23 czerwca 1893 do l. 8141 wniósł przeciw niej Iwan Kokosz skargę o zapłacenie kwoty 66 zł aw. na którą równocześnie wyznaczono termin na dzień 20 października 1893 godz 9 rano, tudzież że dla niewiadomej z miejsca pobytu pozwanej ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. dr. Dziubczyńskiego adwokata w Gorlicach.

Będzie zatem rzeczą pozwanej kuratorowi swemu wcześnie udzielić informacyi do obrony lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniedbania tych ostrożności wyniknąć mogące pozwana sama sobie przypisać będzie musiała.

Gorlice, dnia 27 czerwca 1893.

L 15100 [6637 3—3]

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Amelię Brühl, że na prośbę galic. Zakładu kred. ziem. w likwidacyi we Lwowie w sprawie tegoż przeciw Herschowi Brühl pcto 3500 zł. zpn. tusąd. uchwałę z 21 sierpnia 1893 dla niej przeznaczoną, doręczono ustanowionemu dla niej kuratorowi dr. C. Blausteinowi, adwokatowi krajowemu w Tarnopolu.

Wzywa się przeto niewiadomą z miejsca pobytu Amelię Brühl, ażeby możliwe środki prawne kuratorowi podała lub sądowi innego zastępcę wskazała.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnopol, 30 września 1893.

L. 49386 [7246 2—3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż Sądu dnia 25 kwietnia 1893 l. 20149 wniosła Dyrekcya upadłego Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie przeciw Izakowi Grünthal względnie tegoż spadkobiercom prośbę o dozwolenie egzekucyjnej intabulacyi prawa zastawu dla sumy 41 zł. 60 ct. w. a. zpn. w stanie biernym połowy realności wyk. hip. l 268 w Żółkwi Izaka Grünthal własnej.

Gdy miejsce pobytu spadkobiercy Izaka Grünthal, Schmaje Grünthal nie jest wiadome, został dla niego adw. dr. Soroń kuratorem a tegoż zastępcą adw. dr. Kwiatkowski mianowany.

Wzywa się zatem Schmaje Grünthal aby do swej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczył, lub też innego zastępcę sobie obrał, i tegoż sądowi wymienił, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 21 października 1893.

L. 6206 [6770 2—3]

C. k. Sąd powiatowy Obertyński zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Mojżesza Hunderta, iż Jechiel Rosenwasser wytoczył przeciw niemu i Izraelowi Margulesowi pozew pto107 zł. 75 ct w. a, wskutek czego ustanowiono tus. uchwałą z dnia 30 września 1892 do l. 7317 kuratora w osobie c k. notaryusza Ambrosa, z substytucyą Antoniego Ilnickiego.

Z przyczyn zaś, że powód swego czasu kosztów insercyjnych nie złożył, wyznacza się ponowny termin do wniesienia obrony przez Mojżesza Hunderta i dalszej rozprawy na dzień 21 listopada 1893 o godzinie 9 przed południem i wzywa się go, by potrzebne środki obrony ustanowionemu kuratorowi dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał.

Obertyn, dnia 30 września 1893.

L. 12889 [7198 2—3]

C k Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wasyla Wojtowicza, że dnia 26 lipca 1893 do l. 9672 wniósł przeciw niemu Abe Hirsch Noer skargę o 60 zł. aw. zpn. na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 16 listopada 1893 godz. 9 rano, tudzież że dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanowiono kuratora w osobie Fecia Barny z Klimkówki.

Będzie zatem rzeczą pozwanego kuratorowi swemu wcześnie udzielić informacyi do obrony, lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniedbania tych ostrożności wyniknąć mogące, pozwany sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 12 października 1893.

L. 5384 [7237 2—3]

C. k Sąd powiatowy w Pilźnie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Kulę, iż Józef Kozioł wniósł pod dniem 25 lipca 1893 do l. 5384 przeciw niemu skargę o uznanie własności do gruntu wyk. hip. l. 142 i do połowy gruntu wyk. hip. l 143 ks. gr. gm Łęki górne objętego na skutek której termin do rozprawy ustnej na dzień 14 grudnia 1893 wyznaczonym został.

Wzywa się tedy niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Kulę, aby przed powyższym terminem ustanowionemu dlań kuratorowi dr. Tomaszowi Krudzielskiemu adw. w Pilźnie, środków i dowodów do obrony potrzebnych dostarczył lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, w przeciwnym razie winę złych skutków sam sobie przypisze

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 26 października 1893.

L. 14262 [6667 2—3]

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu wdraża na prośbę Ozyasza Steina de praes. 20 lipca 1893 l. 12048 postępowanie amortyzacyjne co do kwitu kasowego ck. głównego urzędu podatkowego w Przemyślu na złożoną przez Ozyasza Schneidra kaucyę za wydzierżawione prawo rybołostwa w niezamulonych jeszcze częściach starych koryt rzeki San pod Składem solnym i Grabowcem w książeczce wkładkowej kasy oszczędności w Przemyślu nr. 15217 z 12 listopada 1886 na 20 zł. opiewającej w depozytach politycznych c. k. głównego urzędu podatkowego w Przemyślu złożonej i wzywa posiadacza tego kwitu, by takowy tem pewniej w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni w sądzie zgłosił, ile że w razie przeciwnym takowy na dalsze żądanie podającego uznany zostanie za umorzony.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Przemyśl, 9 września 1893.

L. 6185 [6692 2—3]

C k. Sąd obwodowy jako Trybunał handlowy w Jaśle, zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Izaaka dwojga imion Frissa, że na skutek skargi Leiby Pencaka de praes. 14 października 1893 l. 6185 wydanym został na dniu dzisiejszym przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 150 zł zpn., i że takowy doręczonym został ustanowionemu kuratorowi ad actum adw. dr. Wiedigerowi z substytucyą adw. dra Steinhausa w Jaśle.

Wzywa się zatem Izaka Dawida Frissa aby kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, i o tem tut. Sądowi doniósł, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisze.

Jasło, 14 października 1893.

L. 6186 [6693 2—3]

C. k. Sąd obwodowy jako Trybunał handlowy w Jaśle, zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Izaaka dwojga imion Frissa, że na skutek skargi Eliasza Handwerkera de praes. 14 października 1893 l. 6186 wydanym został na dniu dzisiejszym przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł., i że takowy doręczonym został ustanowionemu kuratorowi ad actum adw. dr. Wiedigerowi z substytucyą adw. dra Steinhausa w Jaśle.

Wzywa się zatem Izaaka Dawida Frissa, aby kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, i o tem tut. sądowi doniósł, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisze.

Jasło, 14 października 1893.

L. 5808 [7059 2—3]

Vom k. k. Bezirksgerichte Milówka wird dem seinem Aufenthaltsorte nach unbekannten Michael Stańco Sohn des Stanislaus hiemit bekannt gegeben, dass wider ihn bei diesem Gerichte durch Friedrich Dieffenbach erzherzoglichen Güterdirector in Saybusch im Vollmachtsnamen S. k. k. Hoheit des Erzherzogs Albrecht die Klage wegen Eigentumsanerkennung betreffend die Cat. Parzelle Nr. 256²/5 in Rycerka dolna überreicht und hierüber zur mündlichen Verhandlung die Tagsatzung auf den 15 Dezember 1893 Vormittags 9 Uhr angeordnet wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten diesem Gerichte unbekannt ist, und derselbe vielleicht aus den k. k. Erblanden abwesend ist, so hat man zu seiner Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den Adwokaten dr. Roman Grabowski in Milówka als Curator ad actum bestellt, der Belangte wird hievon zu dem Ende verständigt, dass er allenfalls zur rechten Zeit selbst erscheinen, oder sich einen anderen Sachwalter bestellen, diesem Gerichte namhaft machen, überhaupt die zu seiner Verteidigung notwendigen Schritte einleiten könne, widrigens diese Rechtssache mit dem aufgestellten Curator verbandelt werden wird und der Geklagte, welchem es übrigens frei steht, seine Rechtsbehelfe auch dem benannten Curator an die Hand zu geben, sich die aus seiner Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen hätte.

Milówka, am 7 September 1893.

L 19743 [6689 2—3]

Tarnowski Sąd obwodowy uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Mendla Kleinmana pozwanego przez Szymona Maschlera o sumę wekslową 500 zł wa, że ustanowiono dla niego kuratora w osobie adw. dra. Szancera, któremu środki obrony dostarczyć lub innego pełnomocnika wymienić ma.

Tarnów, 12 października 1893.

L. 15393 [6668 2—3]

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Meiera Babicza, że na prośbę Joela Halperna z 14 października 1893 l. 15393 doręczono wydany przeciw niemu z 30 sierpnia 1893 l 13125 nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 zł. zpn. ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adw. p. dr. Buczyńskiemu z zastępstwem tutejszego adw. p. Majeranowskiego z wezwaniem, aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi informacyi potrzebnej do zarzutów lub innego zastępcę sobie obrał i takowego Sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 18 października 1893.

L. 44605 [6685 2—3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w sprawie wekslowej Banku zaliczkowego we Lwowie przeciw Aleksandrowi Strzeleckiemu pto 230 zł. zpn. dla niewiadomego z miejsca pobytu Aleksandra Strzeleckiego, celem doręczenia tusąd. nakazu zapłaty z dnia 2 września 1893 l. 43182 kuratorem adwokata dr. Soronia, a tegoż zastępcą adwokata dr. Święcickiego ustanowiono.

Niniejszym edyktem wzywa się Aleksandra Strzeleckiego, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebne środki dowodowe dostarczył, lub też innego pełnomocnika sądowi wskazał, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Z c. k. Sądu krajowego.

We Lwowie, 7 października 1893.

L. 46242 [6684 2—3]

C k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie, wzywa posiadacza zaginionego wekslu treści:

„Halicz, den 1 Mai 1893 pr. 600 fl ö. W vier Monate a datto zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre des Herrn Josel Schleimer die Summe von Gulden sechshundert ö. W. den Werth erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht. Ira Schechter mp. Herrn Izak Leib Gelheim mp. Nadwórna und Marcus Schleimer in Halicz zb. Lemberg, angenommen Izak Leib Gelheim mp. Markus Schleimer mp. (auf der Rückseite) Josel Schleimer mp. Commerciele et Industrielle Creditbank in Nadwórna regist. Genossenschaft mit beschränkter Haftung. Bodnur mp. Meisel mp. Leisor Meisel mp. Moses Bodnur mp. für mich an die Ordre des Herrn Leopold Pfau. Lemberg 3 Mai 1893. Feibisch Hirsch mp.“ — aby takowy najdalej do 45 dni, licząc od dnia trzeciego ogłoszenia w dzienniku urzędowym w tut. sądzie tem pewniej przedłożył, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu powyższy weksel na żądanie Leopolda Pfau amortyzowanym zostanie.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, 30 września 1893.

L. 11221 [6666 2—3]

C. k Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanych Józefa Szuberta i Maryannę Szubert, tudzież niewiadomych ich spadkobierców, że Jan Lewczak wniósł przeciw nim pozew de praes 7 lipca 1893 l. 11221 o uznanie i wpis prawa własności do niewydzielonej 1/3 części realności pod lk. 174 na Błoniu w Przemyślu równocześnie dekretowany do postępowania pisemnego z terminem 90-dniowym do wniesienia obrony, że dalej dla nich kuratorem ustanowiony został adwokat dr. B Gans z zastępstwem adwokata dr. O. Blumenfelda, w Przemyślu zamieszkali.

Wzywa się przeto pozwanych, aby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli lub też innego pełnomocnika nam przedstawili, ile że w razie przeciwnym skutki zaniedbania sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd obwodowy.

Przemyśl, 15 lipca 1893.

L 6170 [6617 2—3]

Wadowicki Sąd obwodowy zawiadamia Franciszka i Maryannę Gąsiorowskich, że uchwałę z dnia 23 września 1893 l 6170, którą dozwolono wpisania Mojżesza Badera za właściciela 1/7 części z 6/176 części dóbr Trzeszczkowszczyzna lwh. 132 i 1/7 części z 3/176 części dóbr Hebdowizna lwh. 133 dotąd na imię Franciszka i Maryanny Gąsiorowskich zapisanych, doręczono ustanowionemu dla nich kuratorowi dr. Łazarskiemu w Wadowicach.

Wadowice, 23 września 1894.

L. 3009 [6648 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie zawiadamia, że dnia 4 kwietnia 1872 zmarł w Babińcach bez ostatniej woli rozporządzenia Elo Szlank.

Gdy obecne miejsce pobytu jego synów Altera Jakóba i Samuela Wolfa dw. im. Szlank nie jest wiadomem, to wzywa się tychże, aby w przeciągu roku od daty tej uchwały w tut. Sądzie się zgłosili i deklaracye do spadku wnieśli, inaczej rozprawa spadkowa z oświadczonymi spadkobiercami i z kuratorem Mojżeszem Baumrind dla nich ustanowionym przeprowadzoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Rohatyn, dnia 28 lutego 1893.

L. 6294 [672? 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niewiadomego z miejsca Szczepana Mileńko, ażeby do spadku po swem rodzeństwie Pawle i Maryannie Mileńko w przeciągu jednego roku tem pewniej się zgłosił ile że w razie przeciwnym spadek ze zgłaszającymi się dziedzicami i z ustanowionym kuratorem Józefem Kocyanem młodszym z Burzyna pertraktowany będzie.

Tuchów, dnia 12 października 1893.

L. 5559 [6721 1 3]

Celem doręczenia uchwały z 24 października 1892 l. 6433 którą dozwolono wykreślenia egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 500 zł zpn ze stanu biernego realności pod wyk. hip l. 8 ks. gr gm. kat. Meszna opacka na rzecz Maryanny 1 Więckowej 2. Klimczakowej zaintabulowanego, ustanowiony został kuratorem dla niewiadomego z miejsca pobytu Marcina Zabawy Jan Bień z Meszny opackiej i temuż po wyższa uchwała doręczoną została.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Tuchów, dnia 25 września 1893.

L. 50322 [6715 1—3]

C k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu M Quellera, że celem doręczenia mu tutejszo sądowego nakazu zapłaty z dnia 30 września 1893 l 47113 w sprawie D. Zieglera przeciw niemu pto 241 zł aw. zpn. wydanego i dalszych uchwał w tej sprawie dla niego kuratorem adw. dr Kraus a tegoż zastępcą adw Lilien ustanowieni zostali.

Lwów, dnia 14 października 1893

L. 5002 [6724 1—3]

C. k. Sąd krajowy zarządzając na prośbę adw. dra Leopolda Katza w Pradze jako kuratora umysłowo chorego Antoniego Folty z Zirkowa postępowanie celem umorzenia losu pożyczki premiowej miasta Krakowa z r. 1872 nr 61475, według twierdzenia podającego zagubionego ogłasza, iż na ponowne żądanie uzna ten los, po jego wyciągnięciu za umorzony, jeżeli za rok, sześć tygodni i trzy dni licząc od dnia płatności wylosowanej a względnie wygranej sumy, — nikt żadnych praw do tego losu nie zgłosi w sądzie tutejszym, lub we właściwej kasie, ani też wylosowanej względni wygranej sumy nie podniesie.

Kraków, dnia 17 lutego 1893 r.

L. 25718 [6730 1—3]

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg w Przemyślu zawiadamia z miejsca pobytu nieznanych małżonków Meilecha i Sarę Majorowicz, że Jakób Raps wniósł dnia 15 września 1893 l. 25718 pozew o zapłatę 48 zł., który kuratorowi adw dr. Hillelowi do rozprawy na 22 grudnia 1893 doręczono.

Wzywa się pozwanych, aby przed terminem informacyę do obrony kuratorowi udzielili, lub innego pełnomocika ustanowili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypiszą.

Przemyśl, 22 września 1893.

L. 25720 [6732 1—3]

C. k. Sąd powiatowy miej.-deleg. w Przemyslu zawiadamia z miejsca pobytu nieznanych małżonków Meilecha i Sarę Majorowiczów, że Jakób Raps wniósł dnia 15 września 1893 l. 25720 pozew o zapłatę 12 zł. 50 ct, który kuratorowi adw. dr Hillelowi do rozprawy na 22 grudnia 1893 doręczono.

Wzywa się pozwanych, aby przed terminem informacyę do obrony kuratorowi udzielili, lub innego pełnomocnika ustanowili inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypiszą.

Przemyśl, 22 września 1893.

L 25719 [6731 1—3]

C. k. Sąd powiatowy miej deleg w Przemyślu zawiadamia z miejsca pobytu nieznanych małżonków Meilecha i Sarę Majorowiczów, że Jakób Raps wniósł dnia 15 września 1893 l. 25719 pozew o zapłatę 24 zł., który kuratorowi adw. dr. Hillelowi do rozprawy na 22 grudnia 1893 doręczono.

Wzywa się pozwanych, aby przed terminem informacyę do obrony kuratorowi udzielili, lub innego pełnomocnika ustanowili inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisza

Przemyśl, 22 wrzesnia 1893.

Wyroki prasowe.

Zl. 247 (6847)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 13 September 1893, Z 25538, die Weiterverbreitung der Nachmittagsausgabe der Nr 250 der Zeitschrift: „Narodni Listy" vom 9 September 1893 wegen der Artikel: „A opet cetniky rozehnana schuze" und „Velka akce pana komisare proti papirovemu kanonu" nach den §§ 6? u. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 12 September 1893, Z. 25068, die Weiterverbreitung der Nr. 36 der Zeitschrift: „Vychod" vom 9 September 1893 wegen der Artikel: „Po deklaraci — kralovske poselstvi" und „Na pamet vydani kralovskeho reskriptu" nach § 63 St. G. und wegen des Artikels: „Bourliva schuze lidu v Luzci u Melnika" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 13 September 1893, Z. 25245, die Weiterverbreitung der Nr. 17 der Zeitschrift: „Na zdar" vom 7 September 1893 wegen des Artikels: „Zneuziti zakona" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 18 September 1893, Z. 25832, die Weiterverbreitung der Nr. 11 der Zeitschrift: „Bic" vom 13 September 1893 wegen des Artikels: „Fispanka" nach § 302 St. G. und wegen der Artikel: „U nas dne 13 zari" — „Cechove pry jsou narod" und „Kralove jsou pecet" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 21 September 1893, Z 26164, die Weiterverbreitung der Nr. 37 der Zeitschrift: „Ceska Straz" vom 16 September 1893 wegen des Artikels: „Co nam zbyva?" nach den §§ 65 a u. 305 St G., ferner wegen der Artikel: „Jinak v Praze a jinak v Terezine" und „Vestnik Trebenicky" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 3 October 1893, Z. 27460, die Weiterverbreitung der Nr. 18 der Zeitschrift: „Rakousky kovodelnik" vom 28 October recte 28 September 1893 wegen des Artikels: „Provolani k veskeremu kovodelnictvu vsech zemi" nach §§ 302 u. 305 St. G. und wegen des Artikels: „Stavkokaz Antonin Prochaska" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 6 October 1893, Z. 28032, die Weiterverbreitung des nicht periodischen, bei Metzger und Wittig in Leipzig gedruckten, mit den Worten „V pamatny den 1. zari 1893" beginnenden Manifestes der freisinnigen Reichsraths- und Landtags-Abgeordneten in Böhmen und Mähren" nach den §§ 65 a u. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 9 October 1893, Z. 28368, die Weiterverbreitung der nicht periodischen, bei Victor Hornyansky in Budapest gedruckten, mit „Manifest svobodomyslnych poslancu naroda ceskeho. Lide cesky" überschriebenen Druckschrift nach den §§ 65 a u. 300 St. G. verboten

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 27 September 1893, Z. 7778, die Weiterverbreitung der Nr. 10 der Zeitschrift: „Rozhledy" vom 25 September 1893 wegen des Artikels: „Casove uvahy" nach den §§ 302, 488, 391, 493 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, R G. Bl. Nr 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 1 October 1893, Z. 7861, die Weiterverbreitung der Nr. 18 der Zeitschrift: „Hlasy ze Siona" vom 28 September 1893 wegen des Artikels: „Politicky Prehled" nach §§ 63 und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 9 October 1893, Z. 8095, die Weiterverbreitung der im Verlage der periodischen Druckschrift: „Hlasy Vychodnich Cech" und in Druck bei St. Pospisil in Chrudim erschienenen Brochure: „Co napsal roku 1851 Karel Havlicek o zakonnim odporu" nach § 300 St. G verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pisek hat mit dem Erkenntnisse vom 29 September 1893, Z. 4998, die Weiterverbreitung der Nr. 18 der Zeitschrift: „Straz na Sumave" vom 23 September 1893 wegen der Artikel: „Ve stavu oblezeni" — „Politicky dopis, v Praze 21 zari" und „Nevyhovuje [illegible]" nach § 65 a St. G. und wegen des Artikels: „Ve stavu oblezeni" überdies auch nach § 63 St. G. verboten

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pisek hat mit dem Erkenntnisse vom 3 October 1893, Z. 5072, die Weiterverbreitung der II Auflage der Nr. 18 der Zeitschrift: „Posel Lidu" vom 27 September 1893 wegen der an erster Stelle gebrachten Notiz betreffend die Beschlagnahme der ersten Auflage derselben Nummer und wegen des Artikels: „Kriminalistika" nach § 300 St. G., ferner wegen des Artikels: „Nekonfiskovany Arbeiter Zeitung vychazejic ve Vidni pise" nach §§ 65 a und 491 St. G und Art V des Gesetzes vom 17 December 1862, R G. Bl Nr. 8 ex 1863, endlich wegen des Artikels: „Slechta jde delnickemu lidu vstric" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pisek hat mit dem Erkenntnisse vom 3 October 1893, Z. 5073, die Weiterverbreitung der III Auflage der Nr. 18 der Zeitschrift: „Posel Lidu" vom 27 September 1893 wegen der an erster Stelle gebrachten Notiz betreffend die Beschlagnahme der ersten Auflage derselben Nummer nach § 3 0 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pisek hat mit dem Erkenntnisse vom 3 October 1893, Z. 5071, die Weiterverbreitung der Nr. 18 der Zeitschrift: „Posel Lidu" vom 27 September 1893 wegen der Artikel: „V Plzne dne 26 zari 1893" nach § 302 St. G. und wegen des Artikels: „Nekofiskovany Arbeiterzeitung vychazejici ve Vidni pise" nach §§ 65a, 491 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17 December 1863, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pisek hat mit dem Erkenntnisse vom 6 October 1893, Z 5141, die Weiterverbreitung der Nr. 18 der Zeitschrift: „Hlasy „ Sumavy" vom 30 September 1893 wegen des Artikels: „Beseda, Ve Strakonicich 28 zari" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Kuttenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 2 October 1893, Z. 7145, die Weiterverbreitung der II Auflage der Nr. 18 der Zeitschrift: „Polaban" vom 27 September 1893 wegen des Artikels: „Z uzaviraneho uzemi § 19 v Liberci" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Kuttenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 2 October 1893, Z. 7136, die Weiterverbreitung der Nr. 38 der Zeitschrift: „Polaban" vom 27 September 1893 wegen der Artikel: „12 zari", „Kam se podivate odevsad strasi", „Minuly tyden", „Z Roudnice" nach § 65 a St. G., ferner wegen des Artikels: „Take nasim strednim skolam" nach § 300 St. G, sowie wegen der Artikel: „Zarucena zprava", „Abyse nic orlum nestalo", „Risske znaky snaty", „10 zl odmeny" und „Z Roudnic" nach § 305 St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Kuttenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 9 October 1893, Z. 7279, die Weiterverbreitung der Nr. 39 der Zeitschrift: „Polaban" vom 4 October 1893 wegen des Artikels: „Manifest mladocesky" nach § 65a St. G. und wegen der Artikel: „Hejtman a strazmistr" und „Z hejtmanstvi rychnovskeho nad Kneznou" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 25 September 1893, Z 8652, die Weiterverbreitung der Nr 75 der Zeitschrift: „Plzensky Obzor" vom 20 September 1893 wegen der Artikel: „Male strpeni" und „V Praze dne 18 zari" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 7 October 1893, Z. 9031, die Weiterverbreitung der Nr. 118 der Zeitschrift: „Plzenske Listy" vom 3 October 1893 wegen des Artikels: „Manifest ceskych poslancu" nach §§ 65 u 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jicin hat mit dem Erkenntnisse vom 27 September 1893, Z. 8873, die Weiterverbreitung der Nr. 27 der Zeitschrift: „Krakonos" vom 24 September 1893 wegen des Artikels: „Svuj k svemu" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jicin hat mit dem Erkenntnisse vom [illegible] October 1893, Z. 9339, die Weiterverbreitung der Nr. 10 der Zeitschrift: „Obezni hospodarsko-prumyslove jednoty okresu H[illegible]ho" wegen des Artikels: „O be snehdolske hlinel" nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Tabor hat mit dem Erkenntnisse vom 9 October 1893, Z. 6577, die Weiterverbreitung der bei F. Müller in Beneschau gedruckten, an das Abgeordnetenhaus des Reichsrathes gerichteten Druckschrift: „Petice za neschvaleni vyminecnych opatreni pro Prahu a okoli" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 26 September 1893, Z. 11984, die Weiterverbreitung der von Franz Komprda & Cons. herausgegebenen, bei Karl Habicht in Brünn gedruckten nicht periodischen Druckschrift: „Kalendar ceskoslovanskeho delnictva v Rakousku na rok obycejny 1894" nach den §§ 65a, 122b, 300, 302 u. 305 St. G und Art. III des Gesetzes vom 17 December 1862, R G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 6 October 1893, Z. 12454, die Weiterverbreitung der Nr. 19 der Zeitschrift: „Cervenky" vom 4 October 1893 wegen der Artikel: „Cim se liši cirkev katolicka od evangelicke" nach § 303 St G., und wegen des Artikels: „Beda tomu z koho pohorseni pojde!" nach § 516 St. G, ferner wegen der genannten und der Artikel: „Odpor proti konfiskaci", „Zavedeni vysetrovani" und „Znamenite" nach § 24 Pr. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 10 October 1893, Z 12537, die Weiterverbreitung der Nr. 7 der Zeitschrift: „Odborni List delnictva prumyslu kozeluzskeho, jircharskeho a barviru kozi" vom 6 October 1893 wegen der Artikel: „Nasim soudruhum k uvazeni" und „Bystrozrakost policie" nach den §§ 300 u. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 3 October 1893, Z 9984, die Weiterverbreitung der Nr. 30 recte 40 der Zeitschrift: „Hlasy z Hane" vom 1 October 1893 wegen des Artikels: „Vyminecny stav u nas" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 3 October 1893, Z 9978, die Weiterverbreitung der Nr. 68 der Zeitschrift: „Hlas Lidu" vom 27 October recte 27 September 1893 wegen des Artikels: „Socialne politicky prehled" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Teschen hat mit dem Erkenntnisse vom 23 September 1893, Z. 610-, die Weiterverbreitung der Nr. 6 der Zeitschrift: „Dzwon" vom 15 September 1893 wegen des Artikels: „Przegląd polityczny" nach den §§ 65 a und 300 St. G verboten

Zl. 248 (6892)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 21 September 1893, Z. 1059/8580, die Weiterverbreitung der Nr. 74 der Zeitschrift: „Edinost" vom 16 September 1893 wegen der Artikel: „Notranje dezele" und „Zanim va vest" nach den §§ 305 resp. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 23 August 1893, Z. 20142, die Weiterverbreitung der Nr. 15 der Zeitschrift: „Svetlo" vom 4 August 1893 wegen des Artikels: „Nemcina na slanskych ulicich a verejnych mistech" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 30 September 1893, Z. 27210, die Weiterverbreitung der nicht periodischen Druckschrift: „Nova doba, Kalendar ceskeho lidu v Cechach, na Morave a ve Slezsku na obycejny rok 1894, Tiskem a nakladem Ed B[illegible]forta v Praze" wegen des Artikels: „Politicke a kulturni udalosti v roce 1893" nach den §§ 65 a, 300, 488 und 487 St. G. und wegen des Artikels: „Zajimave cislice" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 26 September 1893, Z. 11912, die Weiterverbreitung der bei F. Schischak in Brünn gedruckten, von Fr. Komprada herausgegebenen und von A. M. Spera verfaßten, nicht periodischen Druckschrift: „Delnicka Knihovna, Rakouska U[illegible], cislo III v Brne 1893" nach § 65 a St. G. und Artikel III des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G Bl Nr. 8 ex 1863, (§ 300 St. G.) verboten.

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

Dr. Ant. Roicki

od lat przeszło 20 specyalista chorób wenerycznych i skórnych, mieszka obecnie ul. Zimorowicza l. 5 prawie naprzeciw gmachu Sokoła, Ordynuje od godziny 10 do 11 z rana i od 3 do 5 po południu. 1325
Na żądanie Poradnik pocztą zł. 1.50.

Klozety pokojowe po zł. 8, 18 i 30 poleca **Piotr Chrząstowski, handel żelazny we Lwowie, plac kapitulny l. 1** (naprzeciw Katedry). 215
Cenniki illustr. różnych artykułów do dyspozycyi.

J. K. emerytowany kierownik szkoły w Bednarowie, poszukuje posady dyetaryusza przy c. k. Starostwie lub przy c. k. urzędzie podatkowym. 1381

Lwowskie biuro prawnicze starosty Reichelta dla spraw politycznych i skarbowych przeniesione na ulicę Batorego 11 (Halickie). 1386

Na zimę!
Kaftaniki, spodnie, szkarpetki, bielizna wełniana dr. Jägera z fabryki Bengera poleca najtaniej
Magazyn F. Knauera i Syna
Lwów, plac Kapitulny. 1291

Kaftaniki włóczkowe i trykotowe, kamasze, pończochy i skarpetki. Skład fabryczny płócien i bielizny stołowej. Bielizna dr. Jägera.
Ceny fabryczne 1329
poleca Baltatana następca
Mikołaj Ludwig
Lwów, plac Maryacki 8.

BIURO 604
największego na kuli ziemskiej Towarzystwa ubezpieczeń życiowych
EQUITABLE
znajduje się we Lwowie przy ul. Wałowej l. 23.

Do serc litościwych udaje się z prośbą o wsparcie nieszczęśliwa Julia Żarhocka, wdowa po awizerze kolejowym, który odebrał sobie życie, pozostawiając żonę i drobne dzieci w nędzy ostatniej. Datki łaskawe przyjmuje nasza administracya

---

10 medali zasługi i 2 dyplomy uznania
za niezrównane wyroby
kosmetyczne i toaletowe.

Magnolina
skóra sucha, szorstka i zgrubiała pod wpływem Magnoliny, staje się miękką i delikatną. Magnolina usuwa czerwoność nosa, policzków i rąk. Cena 1 zł. 50 ct.

Woda liliowa
usuwa z twarzy, szyi i piersi plamy żółte t. z. ostudy, ochrania płeć od opalenia słonecznego i wytwarzania się wągrów na twarzy. Flakon zł. 1.50

Pomada chinowa
wzmacnia cebulki włosowe i zapobiega wypadaniu włosów. Flakon ct. 80.

Woda ateńska
do zmywania włosów, zapobiega tworzeniu się łupieżu, ożywia i utrwala barwę i połysk. Flakon 80 ct.

Brillantina
nadaje brodzie miękkość i naturalny połysk. Cena 50 ct.

Olejek chino-taninowy
działa znakomicie na cebulki włosowe i na porost włosów. Cena 1 zł 20 ct.

Esencya miętowa
do płukania ust
oprócz przyjemnego orzeźwiającego smaku i zapachu bardzo korzystnie wpływa na dziąsła i zęby. — Flakon 50 ct.

Proszek roślinno-alkaliczny
do czyszczenia zębów
usuwa kamień i kwasy, które sprowadzają ból i cierpienie zębów. Pudełko 50 i 60 ct.

Jan Ihnatowicz
sklepy własne:
we Lwowie, ulica Kopernika l. 3, ulica Halicka, róg Boimów,
w Krakowie, Sukiennice l. 2 i
w Czerniowcach, Rynek l. 2.
1152

Ważne dla P. T. Właścicieli zakładów przemysłowych. 1384
Krajowe **węgle drobne** dla użytku w gorzelniach, browarach i wszelkiego rodzaju innych Zakładach przemysłowych dostarcza po cenie bardzo **umiarkowanej** kopalnia hr. Andrzeja Potockiego w Sierszy. Łaskawe zamówienia **przyjmuje i bliższych** wyjaśnień udziela **I. Kwiatkowski**, właściciel składu węgli w **Krakowie, ul. Zwierzyniecka 21**, lub bezpośrednio Zarząd Zakładów górniczych w Sierszy **poczta Trzebinia.**

Kantor wymiany
c. k. uprz. galic. akcyjnego Banku hipotecznego

kupuje i sprzedaje wszelkiego rodzaju papiery i monety po kursie dziennym najdokładniejszym nie licząc żadnej prowizyi.
Jako dobrą i pewną lokacyę poleca:

$4\frac{1}{2}$ prc. listy hipoteczne
5 prc. listy hipoteczne premiowane
5 prc. listy hipoteczne bez premii
4 prc. listy Towarz. kredytowego ziemskiego
$4\frac{1}{2}$ prc. listy Banku krajowego
$4\frac{1}{2}$ prc. pożyczkę krajową galicyjską
4 prc. pożyczkę kraj. galic. koronową,
4 prc. pożyczkę propinacyjną galicyjską
5 prc. pożyczkę propinacyjną bukowińską
$4\frac{1}{2}$ prc. pożyczkę węgierskiej kolei państwowej
$4\frac{1}{2}$ prc. pożyczkę propinacyjną węgierską
4 prc. węgierskie Obligacye indemnizacyjne,

które to papiery jakoteż i wszelkie renty austryackie Kantor wymiany Banku hipotecznego zawsze kupuje i sprzedaje **po cenach najkorzystniejszych.**

Uwaga. Kantor wymiany Banku hipotecznego przyjmuje od P. T. kupujących we wszelkie wylosowane **a już płatne miejscowe** papiery wartościowe, tudzież **zapadłe kupony za gotówkę, bez wszelkiego potrącenia,** zaś zamiejscowe, jedynie za potrąceniem rzeczywistych kosztów.

Do efektów, u których wyczerpały się kupony, dostarcza nowych arkuszy kuponowych, za zwrotem kosztów, które sam ponosi. 904

Mariacelskie krople żołądkowe

sporządzone w aptece pod Aniołem Stróżem
C. Brady w Kromieryżu (Morawa).

stary i znany środek leczniczy, działający znakomicie przeciw wszelkiego rodzaju chorobom **żołądka.**
Tylko prawdziwe zaopatrzone są obok umieszczonym znakiem ochronnym i podpisem.
Cena flaszki 40 ct., podwójnej 70 ct.
Składniki są podane.
Prawdziwe Mariacelskie krople żołądkowe są do nabycia w

Lwowie główny skład apt. dr. Piotr Mikolasch, apt. Jakób Beiser, Stanisław Lachowicz, apt. dr T. Zarycki, Krzyżanowski, Jakób Piepes, Zygmunt Rucker, K. Sklepiński, Wewiórski, Tytus Łazowski — w Bełzie apt. Gross — w Bóbrce apt. Balbina Mięllicka — w Borszczowie apt. M. Piotrowski — w Brodach apt. Bronisław Witosławski, M. Kulak, W. Landesberg, K. Maryanowski i Sp., H. Grünmann — w Brzożanach apt. Ad. Durst, Łobos — w Buczaczu apt. Kornel Lewicki — w Czortkowie apt. Ludwik Noss — w Dąbrowie u apt. W. Heinca, — w Dolinie apt. F. M. Traufellner — w Glinianach apt. A. Helm — w Gródku apt. J. Hescheles. — w Jeziernie apt. Czaryński, Zahradnik — w Jezierzanach apt. A. Kraiński — w Husiatynie apt. Czerski, Pi…ski — w Kamionce strum. apt. Karol Piepes, Karol Pilewski — w Kopyczyńcach apt. R… — w Krakowcu apt. Feliks Walczak — w Łopatynie apt. St. Grunfeld — w Mielnicy apt. Krokowski — w Mostach wielkich apt. J. Zieliński — w Niemirowie apt. Przedrzymirski — w Pomorzanach apt. A. Aleksiewicz w — Potoku złotym apt Br. Witkiewicz, — w Przemyślanach apt E. Baranowski — w Olesku apt. A. Kofler w Radziechowie apt. Janiewicz — w Rozdole apt. Lud. Mierzwiński — w Samborze apt. Aleksiewicz, Maresch — w Skale apt. Wojciech Rogalski — w Skolem apt. A. Lechowski — w Sokalu apt. E. Wysoczański — w Stryju apt. Cambazany, Komorowski, Karol Jahr — w Tarnopolu apt. Fleischmann, Fr. Ja… i Kahane — w Tłumaczu apt. Winc. Szankowski — w Turce apt. spadkobierców M. P… — w Z… apt. J. Kruh — w Zborowie apt. Rappaport — w Złoczowie apt Petesch, Rappaport — w Żurawnie apt. J. L. Tomaszewski. 1331

Wilhelma

antiathrytyczna antirheumatyczna herbata przeczyszczająca krew

Franciszka Wilhelma

aptekarza w Neunkirchen w Niższej Austryi

jest do nabycia we wszystkich aptekach.

We Lwowie u. pp. aptekarzy Jakóba Beisera, K. Krzyżanowskiego, P. Mikolascha i Z. Ruckera.

po cenie 1 zł. w. a. za pakiet. 1342

Nadzwyczajny kurs gorzelnictwa w Dublanach.

Krajowa szkoła gorzelnicza w Dublanach otwiera z dniem 5 grudnia, ośmiodniowy kurs gorzelnictwa dla właścicieli i kierowników gorzeln. Liczba uczestników jest ograniczona. Pierwszeństwo mają właściciele gorzeln, członkowie Tow. Gorzelników polskich i byli uczniowie Szkoły gorzelniczej. Zgłoszenia przyjmuje i wyjaśnień udziela kierownik Szkoły. 1383
Dr. R. Wawnikiewicz.

Jabłka i gruszki

przesyłam z kilku dóbr w Styryi piękne i dobre jabłka zimowe od 500 sztuk począwszy, i to 500 sztuk z opakowaniem i koszem 4 zł. 1000 sztuk 7 zł.

Zimowe gruszki 400 sztuk 10 zł. — drugi gatunek 6 zł. za zaliczką lub poprzedniem nadesłaniem pieniędzy.

Dla kupców ceny en gros najtańsze.
Także całymi wagonami. 13…

Józef Berger
Dom wywozowy owoców, Grac w Styryi.

APTEKA
pod „Złotem Jabłkiem"
(Apotheke zum „Goldenen Reichsapfel")

J. PSERHOFERA

I. Singerstrasse 15,
Wiedeń

Pigulki krew przeczyszczające przedtem pigułkami uniwersalnymi zwane zasługują istotnie na to miano, bo bardzo wiele jest słabości, w których te pigułki znakomity skutek wywołują. Od wielu lat dziesiątek pigułki te bardzo rozpowszechnione i zapewne mało jest rodzin, w którychby nie miano tego środka domowego w pogotowiu. Liczni lekarze polecają i polecali pigułki te jako środek **przeciw złemu trawieniu i zatwardzeniu.**

Pudełko tych pigułek zawierające 15 sztuk kosztuje 21 ct., zwój z 6 pudełkami 1 zł. 5 ct., nieopłacona przesyłka za pobraniem 1 zł. 10 ct.
W razie przesłania należytości z góry, kosztuje przesyłka franko: 1 pakiet pigułek zł. 1.25, 2 pakiety zł 2.30, 3 pakiety zł. 3.35, 4 pakiety zł. 4.40, 5 pakietów zł. 5.20, 10 pakietów zł. 9.20. (Mniej niż jednego pakietu nie wysyła się wcale.)

Uprasza się żądać wyraźnie J. Pserhofera pigułek krew przeczyszczających i zważać na to, by napis na przykrywce każdego pudełka zawierał umieszczone na przepisie używania nazwisko J. PSERHOFER, a to **czerwonem** pismem

Balsam na odmrożenia J. Pserhofera, słoik 40 ct. z przesyłką franko 65 ct.
Sok z wielkiej babki koklusznej, przeciw katarowi, chrypce, kaszlowi kurczowemu etc. Flasz. 50 ct.
Amerykańska maść przeciw gośćcowi zł. 1.20
Proszek przeciw poceniu nóg pudełko 50 ct z przesyłką poczt. fr. 75 ct.
Balsam przeciw wolom flakon 40 ct., z przesyłk. poczt. franko 65 ct.
Angielski balsam cudowny flaszka 50 ct. mała flaszka 12 ct.

Esencya życia (praskie krople przeciw zepsutemu żołądkowi, złemu trawieniu etc flaszeczka 22 ct.
Proszek fiakierski przeciw kaszlowi etc. pudełko ct. 35, z pszesyłką franko ct 60.
Pomada Tannochininowa J. Pserhofera, najlepszy środek na porost włosów, doza 2 zł.
Plaster uniwersalny prof. Steudla, środek domowy przeciw ranom, czerakom etc., słoik 50 ct., z przesyłką franko 75 ct.
Uniwersalna sól przeczyszczająca A. W. Bullricha Wyśmienity środek domowy przeciw wszelkim skutkom złego trawienia, pakiet 1 zł.

1265

Oprócz wyszczególnionych tu preparatów, są jeszcze na składzie wszystkie w dziennikach austryackich anonsowane krajowe i zagraniczne specyalności a wszystkie artykuły nie znajdujące się w zapasie, sprowadza się szybko i najtaniej.

☞ Przesyłki pocztą uskuteczniа się niezwłocznie za poprzedniem przesłaniem należytości, większe przesyłki także za pobraniem takowej. ☜

☞ Przy przesyłkach należytości z góry (najlepiej przekazem pocztowym) wynosi porto znacznie mniej, niż przy przesyłkach za pobraniem. ☜